

Cuprins

Secțiunea Științe

Pagina de istorie. Monumente celebre	2
ASTRA și Marea Unire	3
Tabăra de Matematică și Științe „Aurel Vlaicu” 2017	4
Alimente tradiționale pentru sănătatea noastră	6
Ce știm despre atom?	7

Secțiunea Atelier de lectură și scriere creativă

Școala de creație literară. „Fabrica de povești”	8
Importanța lecturii pentru copii	22

Secțiunea Arte plastice

Manierismul – Giuseppe Arcimboldo	24
Picturi în stilul manierismului realizate de elevi	25
Creații plastice	26

Secțiunea Proiecte internaționale

Săptămâna Educației Globale. „Lumea depinde de noi”	28
Proiect eTwinning. „Where the River Flows”	29
Proiect eTwinning. „Museums Speak Louder Than Words”	30

Secțiunea Concursuri, Proiecte educaționale

Expediția ProNatura	32
Cititorii recomandă	34
Lectura în imagini	36
Stop Bullying. Spune NU intimidării	38
Noaptea cercetătorilor	40
Public Speaking Competition 2017-2018	42
Drumul de la joacă la performanță	44
Periplu prin spațiul francofon	44
Hobby-ul meu... echitația	45
Tenisul, sportul meu preferat	46
Cum ne petrecem timpul liber	47
Povestea mea. Modeling-ul	48
Să ne cunoaștem tradițiile	49
Cupa 1 Decembrie la ȘAH	50
Dacă îți pasă, acționează!	52
Students in VIII B interview William Shakespeare	54
Astra Film Junior. Educația non-formală	56
Compoziția grafică	61
Sfatul medicului!	62
Concursul de creativitate „Speak-out”	64
Autorii acestui număr	66

Catedrala Notre-Dame din Paris (în română Catedrala Doamna Noastră, cu referire la Fecioara Maria) este un monument al arhitecturii gotice timpurii din Franța, sediu al Arhiepiscopiei Parisului. Construcția catedralei a durat din 1163 până în 1345. Are o înălțime maximă de 90 de metri.

În timpul iacobinilor (1793-1794), catedrala a fost profanată, devenind Templu al Rațiunii și loc unde se citeau și se dezbăteau opere ale iluminiștilor, în timp ce era venerată Ființa Supremă. Catedrala a redevenit catolică în urma concordatului lui Napoleon I cu Papa Pius al VII-lea, din 1801, Napoleon fiind încoronat aici împărat al Franței, în data de 2 decembrie 1804. Notre-Dame este considerată cea mai întunecată catedrală dintre marile catedrale gotice, dar, pe bună dreptate, fiindcă lumina care este filtrată printre rozetele colorate oferă sentimente mistice în penumbra severă. Intrarea în catedrală se face prin trei intrări bogat ornamentate care reprezintă simbolurile goticului târziu. Interiorul bisericii este de o frumusețe copleșitoare, nava principală fiind împodobiă cu statui și picturi.

Știați că:

- Această catedrală se află pe Île de Cite, în centrul Parisului;
- Zilnic, catedrala este vizitată de aproximativ 30000 de oameni;
- A fost construită pe spațiul unui lăcaș de cult dedicat sfântului Diacon Ștefan;
- Vitraliile catedralei - cele trei roze ale catedralei reprezintă una dintre marile opere de artă ale creștinătății;
- Trezoreria – este o expoziție de artă religioasă, aflată în incinta catedralei. Ea conține obiecte de cult realizate din aur, argint și pietre prețioase.

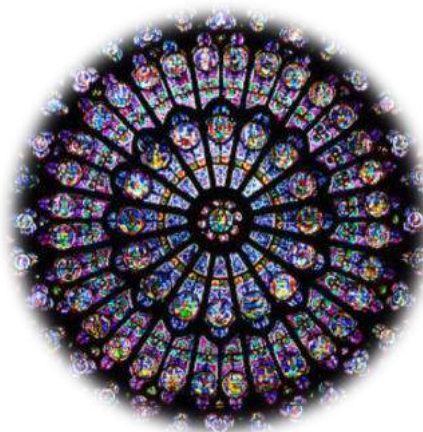
Pagina de istorie

Monumente celebre Catedrala Notre Dame din Paris

Coordonator: prof. Gheorghe Salade

Scriitorul Victor Hugo a fost cel care a salvat catedrala de la distrugere. Romanul „Cocoșatul de la Notre-Dame” a atras atenția asupra catedralei care era în degradare la momentul respectiv și astfel a fost posibilă obținerea unor fonduri ce erau necesare pentru restaurare.

Romanul a avut mai multe ecranizări, începând cu filmul mut (1905), până la desenele animate (1996).

Roza de sud este un dar din partea regelui Ludovic al-IX-lea și este consacrată Noului Testament.

Surse de informare:

1. Florin Constantiniu ș.a. - *Manual de istorie*, clasa a VII-a, București, Editura Corint, 2017
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/Catedrala_Notre-Dame_din_Paris
3. <http://adevarul.ro/cultura/carti/notre-dame-paris>

**Proiect, machetă și prezentare realizate de:
Maia Harghel și Alexandra Șerban, clasa a VII-a B**

„ASTRA și Marea Unire”

În 27 noiembrie 2017, la Școala Gimnazială „Regina Maria” s-a desfășurat o nouă ediție a Concursului Județean „ASTRA și Marea Unire,” organizat de școala gazdă în colaborare cu Asociațiunea ASTRA, reprezentată de Președintele actual, prof. univ. dr. Dumitru Acu.

Concursul a constat într-o probă teoretică de testare a cunoștințelor generale, întrebări privind istoria ASTREI și contribuția personalităților care au activat în cadrul acesteia la dezvoltarea patrimoniului cultural și științific sibiian, precum și la Marea Unire din 1918.

ASTRA a fost concepută ca un „centru de unire a tuturor românilor”, de făurire prin cultură a ceea ce nu s-a putut câștiga prin luptă armată sau politică. Așadar, cel mai de seamă merit al ASTREI și al reprezentanților acesteia (Andrei Șaguna, George Barițiu, Timotei Cipariu, A. T. Laurian, Axente Sever ș.a.) a fost lupta pentru înfăptuirea idealului național al unirii tuturor românilor într-un stat național unitar.

În urma probei de baraj, echipajul școlii noastre, format din elevii Blezu Iosif-Constantin și Morândău Felix-Alexandru – clasa a VIII-a B, au obținut Premiul al III-lea.

Acum 100 de ani, la 1 Decembrie 1918, în străvechea Cetate Alba Iulia, avea loc un eveniment cu valoare de simbol: **Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de formare a statului național unitar român.**

Țara mea

Noi te slăvim doar pe tine,
Tu ești graiul tuturor,
Imnul ți-l cântăm în cor,
Ție, dulce Românie.

Cum luna răsare seara,
Și soarele se-ascunde după vîi,
Așa ne ocrotești tu țară,
Ca pe propriii tăi copii.

Iar noi, în această țară,
Astăzi ne putem mândri,
Cu limba tradițională.
- Vorbiți limba română,
copii!

Andreea Ardelean, clasa a VII-a B

Să ne cunoaștem tradițiile și obiceiurile. Să ne cunoaștem înaintașii și să prețuim munca și realizările lor. Valorile pe care ni le-au lăsat moștenire să le transmitem generațiilor următoare!

Tabăra de Matematică și Științe „Aurel Vlaicu”, 2017

**Coordonatori: prof. Gabriela Săndulescu
prof. Nicolae Suciu**

Tabăra de Matematică și Științe „Aurel Vlaicu” este una dintre activitățile principale ale Proiectului interdisciplinar „Aurel Vlaicu”, inclus în Calendarul Activităților Educative Regionale 2017, nr. 1680.

Proiectul contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie în domeniul matematicii și științei, a relațiilor de colaborare dintre elevi sau elevi-profesori, a depinderilor de muncă în echipă (colaborare, întrajutorare, respect, perseverență, toleranță).

Tabăra s-a organizat la Rîu Sadului, în perioada 28 august - 4 septembrie 2017, pentru elevi ai claselor a VI-a și a VII-a. Au participat 26 de elevi din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, Colegiul Național „Samuel von Brukenthal” Sibiu, Colegiul Tehnic „August Treboniu Laurian” Agnita și Școala Gimnazială Nr.18 Sibiu.

Programul taberei a inclus activități didactice interdisciplinare variate, ateliere de creație stimulativă, precum și activități sportive sau distractive, relaxante.

Activitățile taberei s-au desfășurat după un riguros program zilnic:

- Deșteptarea anunțată cu inconfundabilul fluier al domnului director, prof. Liviu Cocariu-Ardelean, era urmată de un mic-dejun consistent.
- La 9:30 începeau activitățile didactice, cu tematici din Matematică, Biologie și Fizică, prezentate într-o formă atractivă, cu apel la imaginație și intuiție, dar mai ales la creativitate.

Iată câteva dintre tematici:

- Drumeția montană, formă de cunoaștere și relaxare;
- Numerele în natură;
- Divizibilitatea numerelor naturale;
- Fascinația magneților;
- Sănătatea alimentației;
- Roboții LEGO.

Foarte apreciată a fost drumeția făcută pentru observarea minunatului peisaj de munte și pentru colectarea unor materiale utilizate la atelierelor practice desfășurate după-amiaza.

În fiecare zi, elevii au avut ocazia să participe, după preferințe, la activități diverse precum:

- campionate de fotbal, volei, baschet, badminton și șah;
- jocuri distractive;
- concursuri de talente sau miss/mister;
- nelipsita discotecă;
- vizionare de film.

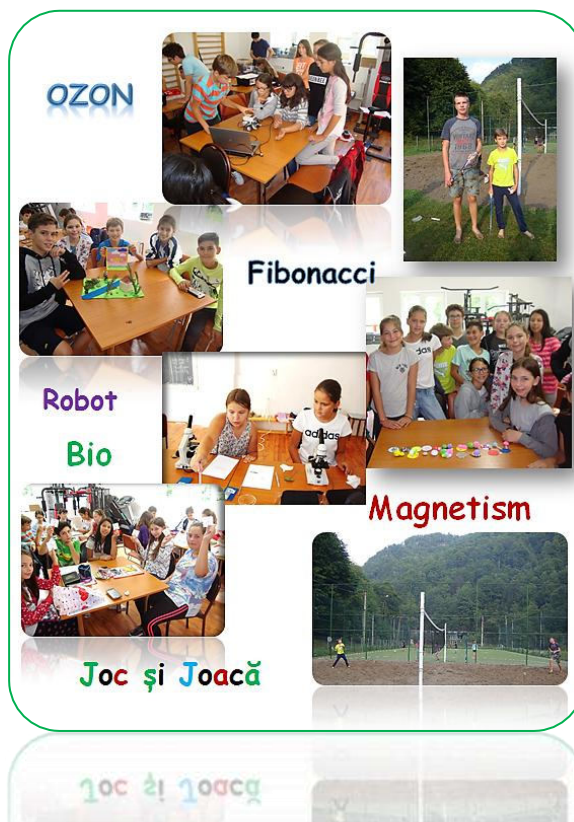
Ultima zi de tabără a fost rezervată concursului științific, concursului de creație și focului de tabără.

După festivitatea de premiere toți elevii au plecat din tabără cu un premiu, o mențiune sau un premiu special. Însă cel mai prețios trofeu câștigat de către fiecare participant a fost bucuria unor noi prietenii și experiențe de viață, trăite într-o atmosferă caldă și primitoare, creată de organizatorii taberei.

Impresii ale elevilor la final de tabără:

- ✓ Pentru mine, activitățile destinate alimentației sănătoase au fost foarte utile. Este important să creștem frumos și să fim sănătoși;
- ✓ Mi-a plăcut să lucrez cu colegii mei într-un mediu diferit. Ne-am distrat și am reușit să îndeplinim toate cerințele;
- ✓ Eu sunt pasionat de științele exacte, așa că toate informațiile despre matematică și fizică, despre modul în care regăsim principiile acestor discipline în natură au fost mai mult decât interesante;

- ✓ Superrr! Am învățat multe lucruri noi despre programarea și despre utilitatea roboților în viața noastră. Am folosit piese de lego pentru a construi robotul nostru. Cu ajutorul profesorilor, care ne-au ajutat să înțelegem modul de funcționare, am reușit să facem față provocărilor. Toți copiii au fost încântați și dornici să se implice.

Imagini din timpul activităților

**Timpu a fost scurt, dar bine folosit.
Până anul viitor, ne luăm la revedere!**

Tradițional

Alimentația joacă un rol important în menținerea sănătății pe parcursul întregii vieți. Cercetările au evidențiat că dezechilibrele nutriționale declanșează diverse disfuncționalități în organism.

De aceea, proiectul educațional „Alimente tradiționale pentru sănătatea noastră”, propus elevilor CNGL, urmărește educarea copiilor, dar și a părinților acestora, în vederea creării unui mediu favorabil consumului alimentar sănătos și a menținerii unei stări de nutriție optime, prin prisma consumului de alimente tradiționale specifice Sibiului.

Inițiatorii proiectului educațional au avut în vedere că Sibiu va fi Regiune Gastronomică Europeană în 2019. Sibiu este cunoscut drept patria brânzeturilor și a mezelurilor. Produse lactate precum telemeaua de Mărginimea Sibiului, mezeluri cu mirodenii, hencleșul săsesc, cozonacul unguresc cu mac sunt exemple care atestă diversitatea culinară a zonei.

Scurtă descriere:

Tipul proiectului: județean

Domeniul: alimentație sănătoasă, interculturalitate

Perioada: noiembrie 2017 - iunie 2018

Instituția coordonatoare: C.N.G.L. Sibiu

Parteneri / colaboratori: Inspectoratul Școlar Județean Sibiu, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Coordonatorii proiectului: prof. Gabriela Săndulescu, prof. Raluca Filip, prof. Nicolae Suci

Grup țintă / beneficiari: elevi de gimnaziu și de liceu ai colegiului și părinții acestora

Scopul proiectului vizează cunoașterea mai amănunțită a produselor tradiționale specifice Sibiului prin activități interdisciplinare, în vederea promovării alimentației sănătoase.

Alimente tradiționale pentru sănătatea noastră

Profesor coordonator:

Gabriela Săndulescu

Care sunt obiectivele proiectului?

- Promovarea acțiunilor Programului Regiune gastronomică europeană, conform particularităților de vârstă ale grupului țintă;
- Formarea unor deprinderi de viață sănătoasă a participanților la acțiunile proiectului;
- Stimularea aptitudinilor artistice ale elevilor și cultivarea gustului estetic;
- Organizarea unor activități interdisciplinare care să contribuie la dezvoltarea unor competențe-cheie (aptitudini și competențe matematice; aptitudini și competențe științifice și tehnologice; aptitudini și competențe de învățare; aptitudini și competențe civice, interpersonale, interculturale și sociale; aptitudini și competențe antreprenoriale; aptitudini și competențe de exprimare culturală).

Chimia altfel. Lecția experiment.

În cadrul orelor de chimie, elevii clasei a VII-a au încercat să descopere primele informații despre atom prin intermediul jocurilor, al testelor, al careurilor și al documentarelor.

Ită ce au descoperit:

Care este definiția atomului:

ATÓM, atomi, s. m. Particulă (formată din nucleu și electroni) din care sunt alcătuite toate substanțele (solide, lichide, gazoase), reprezentând cea mai mică parte a unui element chimic.

Ce am descoperit:

- Este format din nucleu atomic, care conține protoni și neutroni, și înveliș electronic, care conține electroni;
- Are un număr de masă, notat cu A, care reprezintă suma numărului de protoni și de neutroni;
- Are un număr atomic, notat cu Z, care reprezintă numărul de protoni / electroni care se găsesc în atom – (numărul de protoni și de electroni dintr-un atom este egal);
- Neutronul este neutru;
- Protonul are sarcină electrică pozitivă;
- Electronul are sarcină negativă;
- Este foarte mic;
- Are formă sferică;
- Este invizibil cu ochiul liber;
- Atomii alcătuiesc toate corpurile din Univers;
- Atunci când sunt supuși unor forțe externe, cum ar fi un câmp electric, forma unui atom își poate modifica forma sferică;
- Atomii cu același număr de protoni, dar număr diferit de neutroni se numesc izotopi;
- Totalitatea atomilor de același tip formează un element chimic.

Exemple:

- Atomii de heliu (He), calciu (Ca), nitrogen (N), hidrogen (H), oxigen (O), cupru (Cu), carbon (C) etc;

Non-exemple:

Sunt foarte multe non-exemple de atomi precum: obiecte, substanțe, ființe etc:

- Aerul, apa, norii, soarele, planetele;
- Nucleu, celulă, oameni, animale;
- Caiet, parfum, telefon, lemn, hârtie;
- Protoni, neutroni, electroni, quarzi.

Ce știm despre Atom?

Coordonator: prof. Dana Crețeanu

Câteva impresii:

- **Ce s-a întâmplat pe parcursul unității de învățare?**
Am făcut câteva experimente, desene și exerciții prin care am învățat multe lucruri despre atom. Am învățat despre: electroni, protoni, neutroni, nucleu, înveliș electric, despre numărul atomic, masa atomică, izotopi și multe alte lucruri interesante.
- **Ce a fost ușor? De ce?**
A fost ușor să învăț despre atom pentru că am făcut și niște jocuri care au făcut lecția interesantă.
- **Ce v-a plăcut cel mai mult?**
Cel mai mult mi-a plăcut lecția despre Tabelul periodic, pentru că am vrut de mult timp să ajungem aici. Foarte mult mi-a plăcut și să găsesc elementele „ascunse” în numele meu.
- **Ce a fost greu? De ce?**
Informațiile inițiale legate de numărul de masă și calculele cu protoni, neutroni și electroni.
- **Cum ați depășit dificultățile?**
Am studiat mai mult și am revenit asupra lecțiilor din caiet de clasă și din manual. M-au ajutat mult și filmulețele prezentate la oră.
- **Ce am învățat despre atom?**
Am învățat despre ce este atomul, componentele și formele sub care apare; lucruri pe care nu le cunoșteam.
- **Cum voi folosi ce am învățat?**
Voi folosi informațiile la viitoarele ore de chimie. Și voi înțelege mai bine cum funcționează natura și lucrurile care ne înconjoară.

Selecție realizată de:

Aron Darius, clasa a VII-a A

Surse de informare:

Fiuciuc, Natalia – *Ce știm despre atom*, București: Editura Naty, 1993
<https://dexonline.ro/definitie/atom>
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Atom>

Transilvania –

Legenda lui Dracula

Toată lumea știe că Transilvania este cel mai renumit ținut bântuit din această parte a Europei. Nu pot să-i contrazic. Dar pot să adaug ceva: este și ținutul fricii și al incertitudinii.

Și acum o să vă spun una dintre cele mai înfricoșătoare povești...

Se spune că aici a existat odată un castel. Și în acest castel locuiau un prinț și o prințesă. Trăiau în Transilvania anilor 1568. Cred că vă imaginați cum erau lucrurile pe atunci. Puteți să vedeți cavalerii în armură, pe cai acoperiți cu postav negru, cu însemnele nobiliare, participând la antrenamente sau la turniruri? Sau domnițele îmbrăcate în rochii ample din catifea, încheiate cu broșe sau cataramă, cu gulere de blană și cu pălării țuguiate?

Dar să revenim la subiect. Prințul își dorea foarte mult să devină invincibil. Desele atacuri ale otomanilor au făcut din el un om neîndurător, însetat de sângele vrăjmașilor. De câteva zile, aceștia au pornit un nou război împotriva prințului. Mare parte dintre membrii Consiliului Coroanei a părăsit Transilvania, împreună cu familiile și slujitorii. Prințul, al cărui nume era Vlad, și-a pregătit oastea. Sultanul, de asemenea, avea o armată bine pregătită și ordonată. Sultanul a trimis o solie care să transmită prințului Vlad faptul că, dacă va da bir în fiecare lună a anului, va renunța la atac și își va retrage armata. Supărat, Vlad a poruncit ca toți solii să fie omorâți și a plecat pe Muntele Sângelui. Dorea să devină puternic și de temut, de neînvingător. Acolo, pe munte, după spusele oamenilor, trăia Maestrul Vampir. Era un vampir care locuia de ani, mai bine zis de secole întregi acolo, așteptând să ajungă prin preajmă câte un om cu sânge proaspăt.

Școala de creație literară FABRICA DE POVEȘTI

Ajuns pe munte, Vlad încerca să-și dea seama pe ce potecă să-și poarte pașii. La un moment dat, a ajuns în fața unei crăpături care părea a fi intrarea într-o peșteră. Și-a scos sabia, a aprins o torță și a intrat neînfricat în peșteră. Peștera era întunecoasă, cu pardoseala acoperită cu un covor de oseminte. Era o liniște deplină, dar, după câteva sute de metri, a simțit în preajma lui o prezență... ceva se mișca pe lângă Vlad. Maestrul Vampir l-a recunoscut pe prinț. Veștile despre curajul și cruzimea lui s-au răspândit prin toată țara. Deoarece existau anumite asemănări între ei, Maestrul a acceptat să-l ajute. I-a spus că, dacă va bea un strop din sângele care curgea prin venele acestuia, va deveni unul dintre cei mai puternici oameni de pe pământ. Vlad i-a ascultat sfatul. În decursul câtorva zeci de minute, transformarea s-a încheiat. Unghiile și dinții au crescut, pielea a devenit aproape transparentă, prin vene îi curgea tumultos sângele proaspăt. Micile detalii, până acum nesensibile, țâșneau acum din toate părțile spre retină.

Încet, din peșteră, iese Conte Dracula.

Cristian Vaida, clasa a VI-a A

Grafică:

Darius Ciontea, clasa a VII-a B

În lumea furnicilor

Ați spune că furnicile sunt inofensive deoarece sunt mici și neajutorate, dar asta nu le împiedică să te injecteze cu o substanță care te face mic, mic, cât ele. Mi s-a întâmplat de mai multe ori să le observ îndeaproape, pentru că ele trebuie să aibă în fiecare mușuroi un om infiltrat.

În mușuroiul nostru eram trei persoane: eu, Paul, vecinul meu, și Ioana. Era cel mai puternic și cel mai bine apărat și, furnicile din mușuroaiele vecine ne spuneau „Învingătorii”.

Să nu credeți că fabulez. Este totul adevărat.

Între mușuroaie nu era niciodată pace. Ele erau într-un continuu război. Chiar și eu am participat la unul.

Furnicile s-au pregătit zdravăn pentru acest război. Faptul acesta m-a îngrijorat, deoarece nu s-au mai îngrijit niciodată cu atâta atenție de fiecare aspect: au făcut exerciții speciale pentru întărirea mandibulelor, și-au ascuțit acele, au făcut pachetele pentru fiecare furnică-soldat și și-au reînnoit rezervele de acid formic.

În ziua atacului, toate furnicile s-au adunat în Piața Mare, locul în care acestea își petrec majoritatea timpului liber, ca să le vorbească regina. Eu, Paul și Ioana eram în al doilea rând. Am auzit instrucțiunile foarte clar:

-Furnicile adulte vor merge pe terenul de luptă. Femeile vor acorda primul ajutor răniților, iar bărbații se vor lupta. În mușuroi vor rămâne doar furnicile tinere care se vor îngriji de pui.

Toată lumea a început să aplaude, deoarece așa era obiceiul în mușuroi când vorbea regina.

Lupta a fost crâncenă. La terminarea războiului, au rămas mai puțin de jumătate dintre furnici, și, deși erau victorioase, furnicile din mușuroiul meu nu au mai fost fericite.

David Albescu, clasa a V-a A

Scrisoare autoarei

Păreră mea este că nu ați avut dreptate în totalitate.

În primul rând, sunt de acord că nu din cauza vremurilor copiii sunt schimbați, deși mediul este unul dintre factori. Nimeni nu poate ști dacă cei mici, din ultimii ani ai secolului XX, ar fi fost asemănători cu copiii din zilele noastre, dacă ar fi existat aceeași tehnologie.

În al doilea rând, deși recunosc faptul că noi, copiii, nu ne folosim timpul petrecut pe computer numai într-un mod util, aflăm deseori lucruri noi și interesante. Și la urma urmei, tehnologia afectează pe toată lumea, mai mult sau mai puțin. Mașinile, telefoanele și televizoarele sunt prezente în aproape orice casă.

În concluzie, eu cred că soluția divergenței dintre generații ar fi să folosim tehnologia moderat și să nu uităm de vechile îndeletniciri.

Terian Dan Tudor, clasa a VI-a A

Magia cărților

Am ajuns la bibliotecă. Neștiind ce să citesc, mă plimb printre rafturi. Tot uitându-mă, dau peste „Heidi, fetița munților“. Deschizând-o, m-am pomenit într-o poieniță alături de Heidi și Clara. Am decis să mă alătur jocului lor de a prinde fluturi.

La un moment dat o umbră îmi atrase atenția. M-am apropiat încet și am descoperit că era Stan pășitul, care ieșise la picnic alături de soția sa.

- Am găsit lângă o cale ferată această pălărie. Știi cumva a cui este ? spuse Stan.
- Pe ea este inscripționată expresia „Le Formidable“! adăugă soția.
- Este a lui Goe! I-o voi înapoia ! exclam eu luând pălăria.

Tot mergând în căutarea gării, ajung într-o școală. În prima sală de clasă, Nică este ascultat din lecția de matematică. Nu se prea descurcă, a luat nota 4. În altă clasă, Emil făcea pe detectivul căutându-și creionul.

Descopăr în apropiere un palat și îl văd pe baronul Münchhausen care era gata să sară pe ghiulea.

- Se vede gara ! chicotesc eu. Am plecat!
- Traversând ținutul zăpezilor o văd pe Crăiasă în sania sa mare și pe Fram patinând pe gheață! Ajung la gară și mă uit după Goe.
- Iată-l! Săru-mâna, mam'mare! Cred că Goe a pierdut această pălărie.
 - O, mulțumim! Cu ce te-am putea răsplăti? Dar înainte să-i răspund, văd că mă aflu iar la bibliotecă.
 - Misiune îndeplinită! Exclam eu, punând cartea pe raft.

Larisa Gal, clasa a V-a B

Imagine realizată de:

Adela Florea

Poveste de iarnă

În zilele însorite de vară, veselii copii zburdă prin parcul înflorit. Acum parcul este acoperit de o plapumă albă și este pustiu. Se spune din bătrâni că, la ora 20, în ziua de 5 decembrie, Moș Nicolae își face apariția în parc, cu nasul său roșu de la drumul parcurs prin ger. Interesant este faptul că numai copiii care cred în el pot să-l vadă.

Nicu, un băiat sărăcăcios din sat, a auzit mitul de la bunicul său, Tata Mare. În ziua de 5 decembrie, la ora 19, se strecoară ca o pisică din casă și, tiptil, tiptil, ajunge în parc. A așteptat o oră pe banca dezăpezită, când, deodată, observă un străin, cu nasul roșu și ochii parcă adânciți în ciocolată, de blânzi ce erau.

Acesta se apropie de băiețelul gros îmbrăcat de pe banca rece și îl întrebă ce și-ar dori de Moș Nicolae.

Băiatul prezentat ca Nicu îi răspunde la întrebare, cu niște ochi entuziasmați, plini de speranță că ar putea primi cadoul mult râvnit. Străinul umblă în traistă, scoate o cutiuță mică, i-o arată lui Nicu, spunându-i să o deschidă doar a doua zi. Băiețelul nu și-a dat seama ce repede zboară timpul, așa că, înainte ca cineva să observe, lasă urme în zăpadă croindu-și drumul spre casă. Din fericire, Măriuța, mama lui, gătea cu Mama Mare, iar Tata Mare citea ziarul. S-a strecurat rapid în camera sa și a așteptat până a doua zi.

Veronica Opreș, clasa a V-a B

În noaptea aceasta ...

Într-o seară, Bănică povestea în sat o întâmplare cu cocoșii de lemn.

- Nu cred! Minți! strigă un copil din sat. Dovedește asta!
- Bine, Ion, deseară ne întâlnim la salcâmul de lângă pârau, dar să nu afle nimeni, răspunse Bănică.

Zis și făcut! În jurul salcâmului, copiii iarăși se strânseseră. La îndemnul copiilor, un cocoș îi luă în spate și îi duse în nori. Însă, când să ajungă, lumina unui fulger îi ameți și aterizară pe un nor. Ploaia își făcu apariția cu tunete și picuri reci ce-ți înghețau sângele în vine.

- Du-mă înapoi! Te rog! Te cred! Strigă, plângând Ion.
- Bine, dar să nu zici că te mint!

De îndată cocoșul îi lăsă la casele lor, la căldură.

De atunci, Ion nu l-a mai contrazis pe Bănică și au devenit buni prieteni.

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

Peisaj

Era toamnă. Puful pădărilor se zburlea în boarea și ceața care se răspândea deasupra câmpiei. În zare, un salcâm mândru ca o flămură, cu frunze mărunte, era luminat de puținele raze de soare care reușeau să pătrundă prin ceață. Sus, pe o ramură a salcâmului, se odihnea o pasăre, lipsită de puteri, cu penele mai „panicate” decât vântul. Frunzele copacului mai ascundeau ceva. O căsuță mică, veche, cu scânduri scorjite, dar abandonată.

Stăteam pe culmea dealului și mă gândeam dacă ceea ce mi se înfățișa înaintea ochilor era real sau doar o iluzie. Poate, locul acesta chiar există, undeva... la capătul lumii.

Iulia Moanță, clasa a V-a B

O poveste încurcată

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti, pe vremea când ploșorul făcea pere și răchita micșunele, pe vremea când puricele se potcovea la un picior cu nouăzeci și nouă de ocale de fier și se arunca în slava cerului de ne spunea povești, din rude mari împărătești o prea frumoasa fată.

O fetișcană cu părul bălai, pe nume Cenușăreasa, îmbrăcată într-o rochie albastră ca cerul s-a rătăcit într-o pădure din apropierea casei. Nu durează mult și apare Făt-Frumos, călare pe unul dintre purcelușii zburători, urmat de bunica Scufiței și de Harry Potter. Cei doi povestesc vreo două-trei minute, în timp ce însoțitorii lui Făt-Frumos se retrag la umbra unui vrej de fasole uriaș ce apăruse din senin. Flăcăul și Cenușăreasa ascultă câteva melodii de la One Direction și Metallica, apoi se hotărăsc să exploreze codrul verde și înflorit. Au urcat și au coborât câteva dealuri, apoi au ajuns la niște mlaștini. Reușesc să străbată smârcurile și ajung la un lac superb de culoarea cerului într-o zi senină. Aici îi întâmpina Lucy din Graffiti Moon care tocmai terminase de desenat o rățușcă în alb-negru pe unul dintre copacii albaștri. Au povestit puțin, apoi s-au despărțit. În mijlocul apei, pe o frunză de nufăr verzuie ca smaraldul, se afla o floare rozalie. Avea o culoare foarte intensă. Era într-adevăr superbă. Făt-Frumos o culege și o dăruiește copilei. Cu lacrimi în ochi, aceasta îl îmbrățișează. Cenușăreasa miroase floarea, dar se apleacă prea tare și cade în lac. Upss... Flăcăul îi dă mâna și o ajută să iasă. Caută în jur un loc în care să-și usuce hainele și zăresc la vreo 10 metri o cocioabă. Din umbra falnicelor bolți, ea pasul și-l îndreaptă, înspre căsuță, unde-n colț, căldura îi așteaptă. Și, pas cu pas, în urma ei, flăcăul o urmează. Amurgul de un roșu aprins țese în jurul lacului și al căsuței o mreajă de văpaie.

Și-am încalcat pe-o șarpe și v-am spus povestea așa, și-am încalcat pe-un pește și v-am spus încă o poveste.

Daniela Potra, clasa a VI-a B

Viața mea câinească

Într-o zi am înțeles că ființele acelea calde, scheunătoare și micuțe sunt frații și surorile mele. Am fost foarte dezamăgit.

Deși vederea mi se dezvoltase, doar puțin, am știut că forma aceea mare și frumoasă, cu o limbă lungă și umedă, era mama mea. Când aerul răcoros îmi atingea stratul subțire de blăniță, însemna că ea a plecat undeva. Iar noi ne îngrămădeam și ne împingeam unii în alții pentru căldură. Când se întorcea, era vremea pentru lapte.

Cam așa decurgea viața mea în tinerețe. Nu înțelegeam nimic până când mi-am dat seama de următoarele lucruri: am o codiță scurtă, urechi mari, picioare scurte și lăbuțe moi, sunt mic și oamenii îmi spun „Cuțu-Cuțu”, deci, probabil, așa mă cheamă.

Între timp, am crescut, dar tot piticul familiei am rămas. Familia de bipezi care ne creștea era foarte amabilă. Aveau și o fetiță mică pe nume Cammie. Semăna un pic cu mine, avea blănița de pe cap blondă și ochii mari. Mă întreb dacă suntem rude.

La un moment dat, mama lui Cammie m-a strigat „Dante!”, dar eu eram Cuțu. Era foarte încăpățânată și repeta toată ziua acest nume. Dar, cu timpul m-am obișnuit, așa că acum puteți să-mi spuneți Dante !

Bun, să continuăm ! Într-o dimineață caldă, când soarele abia își întindea razele amorțite, imediat după ce luna își terminase tura de noapte, m-am ridicat amorțit de lângă frații mei adormiți și m-am dus în camera cu gustări, sau bucatăria, pe limba oamenilor. Acolo, John (pe tata așa îl numea mama) gătea ceva. Apoi a ridicat de pe loc porția și mi-a adus tigaia de metal, din care pluteau spre mine mirosuri apetisante.

- Poftim, a murmurat el. Ți-e foame, amice ?

Imediat ce a lăsat tigaia jos, am început să mănânc.

- E mai mult omletă, nu prea mai e mâncare de câine aici. Dar nu pari prea pretențios, totuși.

Am dat simplu din coadă așteptând... și așteptând... Însă cele cinci secunde au durat secole până a ieșit din bucatărie fără să îmi mai dea puțin din această „omletă“. Uneori cred că acești oameni sunt cam ignoranți, dar dacă ne dau de mâncare, e bine.

Am plecat și eu și am ieșit prin partea decupată din ușă, special pentru câini. Aerul umed îmi înțepa nările, iar vântul se împletea prin blănița mea. Era o zi perfectă de plimbare. Mă opream din secundă în secundă, atras de mirosurile interesante, neobișnuite și necunoscute care îmi adresau un semn de întrebare și mă abăteam de la drum, hipnotizat de adierile pătrunzătoare care șuierau încet printre firele de iarbă.

Ca să fiu sincer, nu am mai ieșit din perimetrul curții noastre până acum, dar nu cred că a observat cineva.

O pisică cu pete maronii schimba priviri curioase, pline de îngâmfare, spre mine cu ochii ei uriași și lucioși, sticloși și verzi. Și-a scos o gheară din pernuță, arătând neliniștitor de dură. Se uită cu ochii bulbucăți la mine și pășea ușor spre mine, cu spinarea încovoiată. Mi s-a zburlit părul pe ceafă când alte zeci de perechi de ochi bulbucăți și-au făcut apariția din umbră. Măturau strada cu cozile lor stufoase și mieunau: „Ai intrat pe teritoriul nostru!“. Apoi, brusc, s-au oprit. La semnalul pisicii cu pete maronii, un sunet găuit, urmat de o privire cu ochii scoși din orbite, mâțele au sărit turbate după mine.

Speriat de moarte, am început să fug mâncând pământul spre casă. Prea târziu, însă, un motan mi-a zgâriat glezna și am plecat scheunând. Când am ajuns acasă, Cammie mi-a văzut piciorul și a început să urle după părinți. Alarmați, mi-au bandajat piciorul rănit, iar frații mei m-au adulmecat curioși din cauza mirosului oribil de pisică.

După câteva zile m-am simțit mult mai bine. Am învățat că e mai bine acasă, la căldură și în siguranță. De atunci, m-am ferit de acele brute mieunătoare și am stat acasă. Cammie m-a rebotezat Cuțu, dar mama își susținea în continuare opinia.

Aceasta a fost o zi din viața mea.

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

În spațiu

Într-o zi, am mers în spațiu.

Era uluitor de frumos acolo: stelele luceau și dansau pe cerul indigo cu reflexe negre și planetele se roteau încet, abia observabil, în jurul axei lor.

Când am ajuns pe Lună, m-am plimbat din crater în crater și am admirat galeriile spațioase care mă duceau ca printr-un labirint dintr-un loc în altul. Stând visătoare într-un colț, am adormit. Visam că stelele purtau un război neîntrerupt. Un sunet necunoscut m-a trezit și în fața ochilor, pentru câteva clipe, am văzut două ființe cu ochii galbeni-bulbucăți și fruntea mare și plată. Scoteau sunete neomenești, un limbaj nemaiauzit, cu glas ascuțit și ton înalt. Dintr-odată au dispărut. Poate auzul mă înșela, dar am auzit un „La revedere!” stălcit. De la lipsa de oxigen mintea îmi juca feste.

M-am bucurat mult când am ajuns acasă, căci dacă mai stăteam mult acolo, leșinam și orbitam în jurul Soarelui.

Am o vagă idee că extraterestrii nu vor să ne facă rău.

Este minunat în spațiu !

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

Grafică:

Tudor Popa, clasa a VI-a A

O călătorie neașteptată

Era primăvară. Soarele începea a încălzi solul și mireasma florilor plutea în aer. Florile de diferite mărimi, culori și forme semănau cu o dantelă de aur, foiță de smarald, diamante cioplite, argint pur și rubine mari. Parcă erau picături de soare, căzute pe pământ. Un vânticel cald mișca frunzele de un verde aprins ale copacilor. Susurul unui pârâiaș se auzea în depărtare. Primăvara și-a adus și alte „instrumente”: cucul fiind flaut, vrăbiile un pian și foșneala de frunze, tamburina. O baladă caldă, un sunet plăcut.

Din pădure, dintre arbuști și tufe, se ivi o ființă blândă, curată și nevinovată. Cu coama argintie, pielea albă ca zăpada, cu un corn de aur și mersul ca de felină, unicornul ieși la lumină. În urma lui, iarba devenea un covor de flori frumoase. Mergea țintă în față. Nu vedea nimic în jur. Cred că îi era sete.

Fără să mă vadă sau să mă audă, m-am strecurat lângă un tufiș, să îl observ mai bine. Și-a aplecat capul și a început să bea apă. În acel moment mi-a venit o idee.

- Haide, Ana! Fă-o! m-am încurajat eu în gând. Am ieșit de după tufiș și, încet, poate prea încet, am început să mă apropiu. Pentru o clipă am încremenit... unicornul și-a ridicat capul și m-a privit în ochi. Apoi s-a îndreptat spre mine în pas alert. S-a oprit la jumătate de metru și atunci am realizat cât de mare e. Mai mare decât un cal obișnuit. Cu un semn scurt, m-a făcut să înțeleg că voia să mă urc în spatele lui. Și am urcat. De nicăieri, au apărut două aripi puternice, cu pene mari și albe, și unicornul s-a înălțat în aer.

De pe spatele lui am putut privi întreaga pădure fermecată: un giuvaier de malachit, o plapumă verde de frunze. Într-un luminiș se vedea o fântână veche din piatră, îmbrăcată în flori roșii și albe și mușchi de pădure. În apropiere, o cascadă care semăna cu părul despletit al unei fete.

Oare sunt într-o poveste?

Ana Timofte, clasa a V-a A

O întâmplare aproape înfricoșătoare

Era 6 dimineața. Pași ca de uriaș se aud în cameră. O singură atingere pe întrerupător și toate visele se scurg. O lumină orbitoare mă trezește încet. Da... asta e trezirea în fiecare dimineață la Harghita. Și, ca de obicei, după trezirea îngrozitoare, mâncăm și plecăm.

Am uitat de fapt să vă spun ce e la Harghita. Da... acolo e locul meu de suflet, sau, să nu o luăm chiar așa poetic, locul cu cele mai multe amintiri, sau, și mai precis, locul unde au loc unele dintre cantonamentele de la patinaj. Nisip, apă, munte, păduri... toate într-un singur loc... Harghita. Un loc la care poți doar să visezi. Făceam două antrenamente pe zi: unul de dimineață, iar celălalt de după-masă. Și seara, după ora 18, până la 10,30 când ne culcam, aveam voie să stăm cu toții împreună.

În fiecare dimineață alergam pe la marginea pădurii și pe lângă nisipuri. Dar în dimineața aceasta ne-am încăpățânat cu toții și ne-am gândit să alergăm prin pădure și nu pe lângă, chiar dacă antrenarea ne-a interzis să mergem pe acolo.

Am pornit cu toții pe alt traseu. Pe lângă cei mai mari, erau și copii de șapte-opt ani. Peisajul pădurii era minunat. Vântul adia ușor printre crengile înflorite ale copacilor, iar rândunelele zburau de colo-colo prin pădure. Dacă te uitai mai atent, vedeai și câte o veveriță prin copaci. Noi nu puteam admira în mod special peisajul, deoarece alergam. Însă am observat urme de căprioară prin mijlocul pădurii. Sau speram să fie de căprioară.

La un moment dat, am ajuns într-o intersecție. De acolo a început tot. Patru drumuri în patru direcții diferite și, sincer, nu îți puteai da seama pe care drum ai venit ca să te poți întoarce. Parcă nu mai eram la fel de fericiți ca înainte. Am trimis doi copii să cerceteze locul și am așteptat să se întoarcă. Tic-tac, tic-tac. Timpul trecea. Cei doi colegi nu mai veneau. Am plecat după ei, dar în loc să o luăm la dreapta, am luat-o la stânga. Ne afundam tot mai tare în pădure. Prima la dreapta, a doua la stânga, dar tot pierduți eram, iar pe cei doi copii tot nu îi găseam. Supărați, mergeam prin pădurea întunecoasă. Sunete ciudate se auzeau din toate direcțiile.

După o jumătate de oră de mers ne-am gândit că și antrenarea își făcea griji pentru noi. Am mai făcut câțiva pași și în fața noastră a apărut un șanț. Pe cealaltă parte a șanțului cei doi copii.

Fericire mai mare ca atunci nu a mai fost. Acuma marea problemă era că nu știam cum exact să trecem de șanț. Dacă treceai prin el, ajungeai plin de noroi, din cap până-n picioare. Unii au sărit, alții nu. Oricum, am ajuns înapoi la cabană și am primit o pedeapsă pe măsură.

Patricia Cobasnean, clasa a VI-a B

Prietenia

Într-o frumoasă zi de toamnă, la Sediul Emoțiilor se întâmpla o grozăvie. Bucuria se împrieteni cu Tristețea.

- Nu puteți fi prietene! Nu aveți voie! se auzeau vocile din jur.

Dintr-odată apărură șefa sediului, Dezamăgirea. Avea ochii mari, bulbucați, fața rotundă și era foarte scundă.

- Stop! Ce se întâmplă aici?
- Prietenia și Tristețea s-au împrietinit, spuse Frica.
- Sunt foarte dezamăgită de voi! zise Dezamăgirea.
- Nu mă mir... îi șopti Bucuria, Tristeții. De ce sunteți dezamăgită, doamnă?

Nu sunt dezamăgită de voi, dragele mele, sunt dezamăgită de colegii voștri care nu sunt în stare să aprecieze prietenia voastră.

În acel moment, toată lumea a tăcut. Emoțiile și-au dat seama că au greșit și că prietenia poate fi adevărată, chiar dacă este între persoane care aparent nu au nimic în comun.

Mara Elena Cloțan, clasa a V-a B

Mușuroiul

În lumea mea nu există cuvântul „lene”. Noi lucrăm zi de zi! Ne trezim dimineața devreme, mâncăm și după aceea pornim la drum să strângem hrană: boabe, semințe, petale și firimituri. La ora amiezii, toată lumea e în mușuroi pentru masa de prânz. Ne putem odihni doar o oră, apoi fiecare merge la treaba lui. Activitățile noastre sunt foarte diverse și bine stabilite: unii sunt croitori, alții profesori sau pantofari, ba chiar și poștași, olari și fierari. Și mai sunt constructorii și servitorii personali ai reginei, iar unele furnici spală hainele pentru întregul stup.

În timp ce adulții îndeplinesc toate aceste sarcini, copiii-furnici merg la școală.

Seara, ne petrecem timpul în căsuțele noastre sau pe afară. Afară este, totuși, cam periculos. Avem mulți dușmani și pentru că suntem atât de mici, uneori mai suntem și călcați în picioare.

Noi locuim în mușuroi, adică în palatul reginei. Suntem două sute de familii cu foarte mulți membri și fiecare familie are un apartament. Palatul reginei este foarte mare.

Căsuța mea e cam așa: fiindcă stau la etaj, am geamuri, în număr de trei; am două dormitoare, o bucătărie, un hol, o cameră de lucru și una de zi și, bineînțeles, baia. Dormitoarele au câte un pat supraetajat și unul simplu, două dulapuri, un birou și trei scaune. Camera de lucru are o masă lungă pe care îmi pot înșira materialele atunci când cos. Apropo... sunt croitoreasă. Toate hainele le fac acasă, dar la doi pași de mușuroi am deschis un magazin în care le vând.

Astăzi este o zi mare. Regina a organizat un bal mascat. Eu, pentru că sunt cea mai bună croitoreasă, i-am confecționat un costum de lebdă. Am primit permisiunea de a nu strânge de dimineață boabe. Astfel, în jumătate de zi am apucat să fac jumătate de costum. Am plecat repede de la masa de prânz și am reușit să termin costumul până seara. A ieșit splendid. Fusta este acoperită cu pene albe și funde sclicicioase, iar pe piept am cusut cu fir de aur un contur de lebdă.

Am participat și eu la bal. M-am costumat, ca și anul trecut, în floare.

Ana Timofte, clasa a V-a A

Doi prieteni

În curtea mare a casei, două animale se joacă nestingherite. Deși ar trebui să fie dușmani de moarte, pisica Pisi și cățelul Grivei se înțeleg de minune, ba chiar mai mult discută unul cu altul.

- Pisi, de când nu ai mai ieșit tu din curtea casei? Nu ți-e dor să hoinărești pe străzi?

- Păi... să fiu sinceră eu nu am ieșit niciodată din curtea asta. Deci nu prea știu cum e pe străzi. Tu ai fost vreodată?

- Da! Înainte să mă aducă stăpânul acasă, câteva luni am bântuit pe străzi. Eram liber să fac ce vreau eu! spuse Grivei oftând.

- Grivei, să înțeleg că ești supărat pe stăpân că te-a adus acasă? Îl întrebă curioasă pisica.

- Nu! Nu am cum să fiu supărat pe el! Din contră, am să-i fiu recunoscător toată viața. M-a adunat de pe străzi, m-a îngrijit, mi-a dat să mănânc... mi-a asigurat un cămin plin de dragoste. Știi, viața de câine nu este ușoară pe străzile unui oraș. Este foarte greu să găsești mâncare.

- Și atunci de ce ești trist? Întrebă pisica, dorind să afle mai multe.

- Mi-e dor să pot umbla pe străzile orașului, să văd oamenii plimbându-se, să văd luminițele orașului în prag de noapte.

Tudor Bogdan, clasa a V-a B

Călătorie spre WhatsApp

Într-o seară, într-un laborator magic, care plutea prin spațiul cosmic, se întâmpla ceva straniu. Mai mulți omuleți micuți fugeau de colo, colo.

Frica, unul dintre omuleți, stătea într-un colț întunecat și își rodea unghiile. În apropiere, Dezamăgirea, stătea și se uita în gol, spre tavan.

Deodată, în laborator se făcu liniște. Bucuria tocmai a intrat în încăperea și, cu un glas cristalin, a anunțat:

- Hei, luuume! Am aflat că s-a inventat o aplicație care are niște emoji care exprimă stările și sentimentele oamenilor: bucuria, tristețea, furia, adică noi. Această aplicație se numește WhatsApp, dar se găsește numai pe Pământ și imaginile care ne reprezintă sunt tare urâte!

Atunci, Furia ieși din colțul ei și spuse:

- *Mi-au furat ideea!* Sunt foarte furioasă pe oameni! Și pe tine!
- Sunt trist că vă certați, dar haideți să facem un plan. Să mergem pe Pământ! Spuse Tristețea.

Dezgustul era deja degustat de toată situația așa că spuse:

- *Să mergem odată!* Pierdem vremea de pomană!

Și așa, omuleții și-au luat racheta și au pornit spre Pământ. Pe drum, nimeni nu scotea niciun cuvânt. Frica abia mai respira de emoție.

La aterizare, Bucuria a văzut o fetiță blondă care se uita pe telefon și zise:

- *Hei, uite, vedeți fata aceea cu un telefon Samsung și cu un Popsoket cu model de Galaxie?*
- *Da, dar tu de unde știi ce telefon are și ce este acela un Popsoket?* Întrebă Furia.
- *M-am interesat!* Văd că această fată scrie pe WhatsApp. Haideți să intrăm și noi în aplicație!
- *Stai puțin!* Mai spune o dată ce este WhatsApp?! zise Tristețea.

Este o aplicație cu ajutorul căreia poți să comunici cu toți prietenii tăi, iar noi, dacă vom intra în această aplicație, ne vom preface în emoji-uri. Și nu ne vom mai plictisi niciodată.

OK! Hai să mergem!

Omuleții au ajuns în telefonul fețiței, s-au prefăcut în emoticoni. De atunci stau în telefonul

Alessia Maria Cotîrlea, clasa a V-a B

Eu, un câine Husky erou

„Hm... măcelăria din colț tocmai s-a deschis și, după miros, îmi pot da seama că scumpul meu stăpân a cumpărat un caltaboș pe cinstel!” Acesta a fost primul meu gând din acea dimineață însorită de duminică.

Pentru început, cred c-ar trebui să mă prezint. Eu sunt Sasha, un câine husky foarte încăpățânat. Probabil c-o să mă întrebați de ce nu am început direct cu prezentarea. Adevărul e că... habar nu am. Ce știu este că azi o să vă povestesc despre o duminică extraordinară în care eu am salvat o vietate inofensivă de la moarte sigură.

Bun, deci dimineața a trecut foarte normal: stăpânul meu vine acasă cu caltaboșul, eu mănânc jumătate din el pe furiș, el află, mă ceartă, apoi se hotărăște să mă scoată la o plimbare. Bine, nu a fost o dimineață chiar obișnuită, deoarece, de obicei, la micul dejun mănânc niște bobite cu gust de pământ.

În drum spre parc, ne oprim la magazin. Eu aștept legată de un stâlp. Dar mă dezleg și încep să alung porumbelii de pe trotuar, care ciuguleau o bucată de pâine.

Unul dintre ei fuge pe stradă. Deoarece se apropia o mașină, sar repede după el. Imediat ce mă vede, ascultător, se întoarce pe trotuar și își continuă activitatea liniștit.

Cu sinceritate vă spun că am fost deamăgătită. După ce că mi-am riscat viața pentru a o salva pe a lui, nici măcar un „mulțumesc” nu îmi spune. „Doamne, ce creaturi nerecunoscătoare!”, îmi zic, după care mă întorc la stâlpul pe care zgarda mea se legăna în voie. Am sperat ca stăpânul meu să nu-mi descopere neascultarea, dar vă închipuiți ce nervos era. Dacă te uitai de la distanță, îi puteai foarte ușor confunda capul cu o roșie coaptă și uriașă. Era atât de supărat, încât a renunțat la plimbarea prin parc și ne-am întors direct acasă.

Chiar nu înțeleg! În filme, eroii sunt mereu recompensați și apreciați pentru faptele lor. Pe mine nimeni nu m-a felicitat! În fine, ajungem acasă și restul zilei trece încet: eu mă plictisesc stând degeaba, apoi merg să mănânc, apoi dorm, apoi iar mănânc, mai stau puțin degeaba și se face noapte.

Andra Radu, clasa a V-a A

Scarabelul fermecat

Știm cu toții că Egiptul Antic a fost una dintre cele mai fascinante civilizații din istoria omenirii.

Obsesia egiptenilor pentru viață și moarte, mărețele piramide și comorile pe care le-au ascuns aceștia, m-au fascinat de mică.

Odată ajunsă printre dunele de nisip și pe „terenul negru” de pe malurile Nilului am început să descopăr tainele egiptenilor.

Ei credeau în zei și zeițe, templele fiind construite în cinstea lor. Templul faraonului Narmer m-a fascinat. Am urcat miile de trepte, iar în fața mea s-a deschis un adevărat labirint. Pereții din piatră cu scenele viu colorate ce reprezentau lupte, te atrăgeau ca un magnet. Pe mormântul faraonului se afla o amuletă ciudată. Un scarabeu cu o piatră roșie elibera o energie care îmi controla mișcările. Fumul răspândit în aer s-a transformat în mumia faraonului. Picioarele au început să-mi tremure, nu mai aveam glas și credeam că acolo îmi voi găsi sfârșitul. Cu pași greoi, am încercat să fug prin labirint, dar nu găseam ieșirea. Atunci, faraonul s-a întors spre mine și mi-a spus să nu-mi fie teamă pentru că scarabeul reprezintă viața, umanitatea și învierea sufletului. Mi-a pus în mână piatra fierbinte care mi-a luminat drumul spre ieșire.

Drept recunoștință, am lăsat scarabeul pe treptele templului, m-am înclinat pentru zeu, pentru misterele pe care mi le-a dezvăluit și pentru ajutorul oferit.

Denisa Barboș, clasa a V-a A

Cățelul inteligent

Salut, mă numesc Marcel și sunt cel mai inteligent cățel din lume. Eu provin dintr-o familie de bichoni și locuiesc la marginea orașului Vaslui. De fiecare dată când merg la plimbare trebuie să am grijă, pentru că sunt tot felul de pericole, cum ar fi: purcei, alți câini mai feroși etc.

Eu am devenit așa de deștept, deoarece am fost la școala de câini „*Fii mai deștept decât stăpânul tău*”.

Să vă dovedesc:

Ghiciți cât fac trei plus patru. Dacă nu știți, vă zic eu: șase... Stați puțin, cred că am greșit ceva, dar nu știu ce. Gata m-am prins, fac opt.

Oricum ar trebui să fie corect, dar... în fine.

Dragoș Aldea, clasa a V-a B

Grafică:

Darius Ciontea, clasa a VII-a B

Întâmplare pe altă planetă

Cristi este un băiat de 8 ani care, de când era mic, își dorea foarte mult să fie astronaut. Era fascinat de cosmos și de secretele lui ascunse.

Într-o zi, Cristi se trezește și, cu uimire, realizează că se afla într-o... navă spațială. NU SE POATE! Băiatului nu îi venea să creadă ce se întâmplă. Lângă el se aflau părinții lui, sora mai mare și animalul lor de companie, un pește pe nume Bluboo.

- Mamă, ce se-ntâmplă ? întrebă șocat Cristi.

- Poftim? Nu îți aduci aminte? Suntem într-o misiune importantă, iar în 10 minute vom ajunge pe Marte.

Când auzi aceste lucruri, Cristi încremeni. Cel mai mare vis al lui devenea realitate, în sfârșit! În scurt timp ajunseră pe Marte. Priveliștea de acolo îți tăia de-a dreptul respirația. Sora lui Cristi își scosese repede Iphone-ul, făcu niște selfie-uri și se alătură restul familiei. Totul era fantastic!

Deodată, însă, se auzi un ticăit puternic și o voce care îl striga să se trezească. Cristi credea că era însuși Dumnezeu. Dar se-nșela. Vocea era a mamei lui, iar ticăitul era alarma ceasului. Totul fusese doar un vis. Cristi se trezi bosumflat fiindcă fusese întrerupt din cel mai frumos vis al lui. Cu toate acestea, el încă speră că va ajunge astronaut și, într-o bună zi, acest vis va deveni realitate.

Andra Radu, clasa a V-a A

Tudor, un țăran milionar

Tudor era un cioban foarte sărac. El locuia la marginea unui sat. Își ducea traiul din lâna vândută duminica la târg.

Într-o zi, după ce vându toată lâna și adună doar 5 lei, zări o luminiță. Era doar altă tarabă, într-un colț mai greu de observat. Se uită la ce oferea vânzătoarea și observă o grămadă de linguri. Dar acele linguri i-au atras imediat atenția. Erau frumos decorate cu ochi, un nas și o gură. Cumpără una și se întoarse fericit acasă.

În timp ce pregătea ciorba cu lingura, aceasta îi spuse:

- Bunule om, te-am remarcat. Dacă vei face trei fapte bune, îți voi îndeplini trei dorințe.

Tudor era în culmea fericirii și acceptă oferta.

Plecă prin sat pentru a vedea pe cine poate ajuta. Aude țipete dintr-o casă. Acolo era o doamnă. Tudor intră imediat în casă:

- Ce s-a întâmplat?

- Mă jefuiește vecinu'! răspuse doamna.

Ciobanul observă hoțul așa că îi spuse:

- Lasă imediat banii doamnei, jos!

Hoțul fugi cu banii. Tudor după el.

Ciobanul îl împinse în fântâna din curte.

Prima faptă bună îndeplinită.

În drum spre casă, a întâlnit un bogat. Acesta îi spuse:

- Bunule cioban, dacă îmi vei scoate oile la păscut și vei avea grijă de ele timp de 14 zile, îți voi da jumătate din averea mea.

- De ce țiineți atât de mult la aceste oi? întrebă Tudor.

- Pentru că, acum 5 ani, o vrăjitoare urâtă cu o voce stranie mi-a transformat toată familia în oi.

- Înțeleg, accept.

În următoarea zi, Tudor este invitat la casa bogatului. Numele lui era Ion Dolărescu.

Bogatul îi arată pășunea lui Tudor, iar el își începe tura. Pe la prânz, ciobanul întâlnește o femeie urâtă, pe nume Daniela.

Ea îl întreabă, cu un glas ciudat:

- Ce faci, tinere, aici? Vrei un măr negru?

- Nu. Parcă vă cunosc de undeva!

- De unde, dragule? întreabă ea mirată.

- Tu i-ai transformat familia lui Ion în oi!

- Și ce o să faci ca să mă oprești să nu o transform și pe a ta?! spuse ea, în fugă.

Atunci Tudor alergă după ea, o prinse și o legă de un copac. Daniela scâpă bagheta și începu să blesteme în zadar, fiindcă Tudor a adus o ceapă cu el (vrăjitoarele urăsc ceapa). Mai târziu, când ajunse și Ion, mare îi fu mirarea să își regăsească familia. Vru să-l răsplătească pe Tudor cu jumătate din averea sa, dar Tudor refuză. Mai avea doar o faptă bună de împlinit.

Se duse la biserică deoarece era prieten cu preotul și dorea un sfat. Când ajunse acolo, preotul ținea slujba de duminică. Deodată, ieși din altar cu o pungă plină de cioburi. Slujba se termină, apoi preotul țipă:

- S-a spart Sfântul Potir!

- Putem cumpăra altul, spuse Tudor.

- Acest Potir era unic, adus din Israel! răspuse preotul Andrei.

Tudor luă potirul și se duse în altar. Îl înălță spre cer, și, printr-o minune, Dumnezeu îl reface.

Tudor plecă acasă. Acolo observă lingura pusă frumos pe un raft. Ea îi spuse:

- Tudor, ai îndeplinit cele trei fapte, acum te voi răsplăti.

- Mulțumesc. Prima mea dorință este să am un copac în care să crească bani.

Tudor auzi un sunet ca de explozie și se duse în curte să vadă ce era.

- Copacul cu bani!

- Mai ai 2 dorințe... nu le irosi, spuse lingura.

Tudor stă pe gânduri. Lingura îi spuse:

- Să nu te grăbești, deoarece și eu am fost ca tine. Am cumpărat o lingură și mi-am dorit ce nu trebuia. Ai grijă. Dacă-ți pui o dorință nepotrivită te poți transforma într-o lingură!

- Îmi doresc ca tu să redevii ce ai fost.

Acea explozie se auzi din nou. În fața lui Tudor stătea acum cea mai frumoasă femeie. Ea îi spuse că dacă nu mai e lingură, nu-i mai poate îndeplini ultima dorință.

- Am tot ce-mi trebuie!

Și iată timpul a trecut, iar Tudor a luat de nevastă Lingura.

Ș-am încălecat pe o căpșună și v-am spus cea mai mare și gogonată minciună!

Larisa Gal și Veronica Oprea, clasa a V-a B

Tudor Terian-Dan calcă pe urmele lui Gellu Naum, inventând noi aventuri ale cebrului pinguin Apolodor

O întoarcere de situație

Apolodor, pinguinul cel tenor
Chemă frații pinguini
De-acasă, din Labrador
Ca să-i vadă pe români.

- Nu putem, Apolodor,
Pinguinule tenor!
E cald spre Ecuator,
Nu e ca în Labrador.

După răspunsul fraților,
Chiar în Târgul Moșilor
Apolodor anunță cu prestanță:
- Vreau vacanță!

Amedeu și cu Ilie,
Cangurul cu pălărie
Au pornit către Mamaia
Să bea suc de papaia.

Cei trei s-au întâlnit
Pe plajă la răsărit,
Undeva către Mangalia
La hotelul „Italia”.

Prietenii-s acum la plajă,
Au alune fără coajă.
Pentru a se răcori un pic,
Ei beau Cola din ibric.

Desen de N. Nobilescu

Un musafir... neașteptat

Apolodor, în drumul lui spre Labrador
A ajuns la mine-n cartier.
Nimeni n-a recunoscut vestitul tenor
Nici măcar domnul curier.

Noroc cu mine! Eu l-am identificat!
Dorea multă gheață,
Era foarte însetat
Și voia o pară mălăiață.

L-am plimbat cam peste tot.
Pe la munte, pe la mare,
Pân-am zis că nu mai pot,
Căci s-a terminat vacanța mare.

- Sper să ne revedem, Apolodor!
Și eu sper la fel, Tudor!
- Poate iarna viitoare...
- Sau chiar vara, când e soare...

De- atunci nu l-am mai văzut,
Ori nu l-am recunoscut...
Dar primesc mereu scrisori
Pline cu mii de comori.

„La Dracula Castel am fost,
În Transilvania m-am întors.”
Cu mult drag eu v-am citat
Cum acest pinguin m-a flatat,
Bilet spre Brașov mi-a luat.

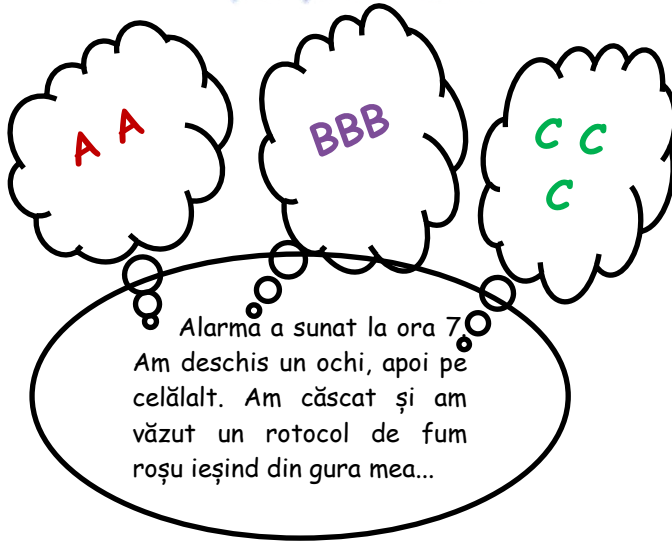
Tudor Terian – Dan, clasa a VI-a A

Sursă imagini:

<https://www.google.ro/search?biw=1280&bih=&q=apolodor+un+pinguin>

Pornind de la o situație inițială stranie, țesem
povești uimitoare

Cine sau ce sunt eu?

Alarma a sunat la ora șapte. Am deschis un ochi, apoi celălalt. Am căscat și am văzut un rotocol de fum ieșind din gura mea. L-am ignorat. M-am pregătit pentru școală. Când mă spălam pe dinți mi-a luat foc perișta de dinți. Am udat-o repede. La micul dejun am mâncat cereale afumate de norul de fum ce a ieșit din gura mea. Sora mea mai mică s-a speriat și a fugit să se închidă în cameră.

La școală am văzut un documentar despre dragoni. Și ei scuipă foc și fum. Oare sunt pe jumătate dragon?

Am decis să plec pentru a-mi proteja familia și prietenii. Am mers până la marginea orașului, unde era o pădure. Înaintam printe copaci când se ivește în fața mea un greiere, însă era de mărimea unui om. Am făcut cunoștință și i-am spus că nu sunt sigur, dar cred că sunt un pui de dragon. Atunci el m-a întrebat:

- Tu îți dorești să fii dragon? și eu i-am răspuns că nu. Așa că, noul meu prieten m-a întrebat dacă vreau să mă ducă la Marele Împărat ca să mă transforme din nou într-un copil, ca toți ceilalți. Am pornit împreună la drum.

Am ajuns lângă un lac și un pește uriaș ne-a trecut lacul pe spatele lui.

Ajunși la palat, împăratul m-a făcut iar un băiat normal așa că am plecat spre casă.

Mai am o singură întrebare: de ce am fost pe jumătate dragon?

Larisa Gal, clasa a V-a B

Oameni de sticlă

Alarma a sunat la ora șapte. Am deschis un ochi, apoi celălalt. Am căscat și am văzut un rotocol de fum ieșind din gura mea. Cred că aburul acesta semitransparent era din cauza oboselii. Aseară am stat să mă gândesc la oamenii care sunt alături de mine. Parcă erau niște „oameni de sticlă”. Le puteam auzi orice gând, dar nu le puteam simți sentimentele și nu le puteam auzi respirația. Ei sunt ca o carte: ca o lume plină de întâmplări bune și rele.

Atunci mi-am dat seama de un lucru: oamenii care erau aproape de mine făceau parte din inima mea, iar cei care erau distanțați erau persoane timide sau chiar persoane care nu mă plăceau.

M-am gândit intens și m-am decis să le dau o șansă oamenilor distanțați și să încerc să formez din ei „oameni de sticlă”.

Lisa Cloțan, clasa a V-a B

Nu mă voi opri

Alarma a sunat la ora șapte. Am deschis un ochi, apoi celălalt. Am căscat și am văzut un rotocol de fum ieșind din gura mea. Îmi pun rapid mâinile peste gură zorindu-mă să-mi lărgesc mai tare căscatul.

Mă uit vag în tavan întrebându-mă cum aș putea să provoc așa un foc. Mă uit la părul care îmi stă puțin părilit la vârfuri și lemnele pentru căldură acum fierbinți și irosite.

Stau cu mătușa mea în casă, fiindcă familia mea se confruntă de puțin timp cu sărăcia. Nu-i pot spune nimic, nici familiei, nici prietenilor, nici doctorilor.

Mă uit puțin în spatele meu să mă asigur că nu am provocat altceva, chiar dacă sunt singură în cameră. Mă uit pe geam și văd că ceva nu e în regulă. Observ cele mai mari fulgere și tunete din istorie.

Zece tunete se aliniază creând un SOS schiopătat. Înțeleg că mi se adresează mie, după ce văd sclipind numele meu.

Las o notă scurtă pe pat despre plecarea mea. Împachetez câteva lucruri și fug prin ploaia cu tunete pe fundal.

Nu știu unde mă va purta inima, știu doar că nu mă voi opri până când voi descoperi cine mi-a trimis acel semn prin tunete.

Veronica Opreș, clasa a V-a B

O zi ploioasă

Alarma a sunat la ora șapte. Am deschis un ochi, apoi pe celălalt. Am căscat și am văzut un rotocol de fum roșu ieșind din gura mea. Iar se întâmplă...

Am început să tușesc și văpăi de aur mi s-au împletit printre corzile vocale, pe gură, ieșindu-mi flăcări slabe. Așa se întâmplă când plouă afară: îmi pierde vocea și parcă solzii îmi scapără și nu mai pot zbura.

Broasca încă orăcăie să mă trezească. Picăturile reci ca gheața aproape mă doboară și încă mai sunt amorțit și răgușit. Privesc spre copaci și văd cum picături de cleștar alunecă pe puzderia de smarald, așa cum lacrimile de bucurie ale mamei schiază pe obraji ei fini și scăpărători.

Observ cum trec minutele într-un dans energic, neobservabil. Ce îi ia atât unui dragon să aducă niște fructe de pădure?! Când se întoarce mama?

Poate că v-ați dat seama că sunt un pui de dragon. Nu vă speriați, poate că suflu eu foc uneori, de fapt, deseori, mai pârlesc și eu florile, dar nu o fac intenționat!

Acum, trebuie să plec, poate îmi găsesc ceva frunze și fructe de pădure... Hopa! iar am ars florile!

Pe curând!

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

Grafică: Carina Fleacă

Pornind de la poezia „O stradă cu sentimente” de Ana Blandiana, Larisa Gal, din clasa a V-a, ne poartă pașii pe Strada Soarelui

Blocul de pe strada soarelui

Pe strada Soarelui,
Din răsăritul orașului,
La blocul cu numărul șase,
Erau apartamente foarte frumoase.

Gălăgioase sau voioase
Părăsite ori sănătoase
Mai ciudoase
Chiar și morocănoase!

Numărul unu era cel mai cel
Se credea cel mai tare din cartier;
Era mare și curat,
Însă foarte îngâmfat.

Doi era o bătrânică
La vremea ei frumușică,
Acum are geamuri sparte
Și obiectele furate.

Treiul are-o gură mare,
De-ar încăpea zece care
Strigă toată ziua tare
Lucruri fără de crezare.

Patru-i cel mai săritor,
Tot mereu în ajutor;
Bine-i să-l ai ca vecin
Că te scapă de la chin.

Cinci e vesel și zburdalnic,
Chiar de este foarte mic,
Ca o garsonieră-n care
Nu intră o familie mare.

Pe astăzi am terminat,
Salutare, v-am pupat
Iar de voi nu mă credeți,
Mergeți ca să le vedeți!

Larisa Gal, clasa a V-a B

Lectura este o plăcere. Mulți nu consideră cărțile o relaxare, ci mai mult o obligație, însă atunci când alegi cartea potrivită pentru caracterul potrivit, cititul devine magic. După cum spune Andrei Pleșu: „E util (...) să citești o carte organizată, dar nu trebuie să-ți refuzi prospețimea unor opțiuni libere, dictate nu de sistematica bibliotecii, ci de neprevăzutul ei”. Este un sfat oferit cititorilor tineri, sugerând să nu ne limităm doar la cărțile propuse de profesori, colegi, părinți, ci să încercăm și ce ne pică întâmplător în mână, așa numita „lectură propusă de artă”. Efectul ei niciodată nu poate fi anticipat, orice te poate marca emoțional și te poate lua prin surprindere, „întâlnirea cu o carte nu e niciodată ceva programabil”.

Un motiv important care este în favoarea lecturii este lărgirea orizonturilor. În momentul în care citești mai mult, afli lucruri nebănuite, lucruri pe care ai vrea să le trăiești. Lectura îți oferă un alt punct de vedere asupra vieții. Într-o carte, avem ocazia să ne apropiem de personaje și să le înțelegem modul de gândire. „Datorită cărții pot sta de vorbă cu cel care nu e lângă mine. Pot fi contemporan ca un gânditor latin care a trăit două milenii în urmă, sau pot sta de vorbă cu cineva care nu s-a născut încă. Pot deveni, ca cititor sau autor, contemporan cu omenirea toată”, spune Gabriel Liiceanu în „*Dans cu o carte*”. Astfel, trăim o nouă viață alături de personaje fascinante, dezvoltând treptat o înțelegere diferită, mai bună, asupra lumii.

De asemenea, cititul este un „medicament”. Lectura unei cărți aduce liniște interioară și odihnă. Atunci când ochii noștri se plimbă printre rândurile pline de înțeles ale unei cărți, ne deconectăm de la viața de zi cu zi. Este o scăpare din realitate și un refugiu într-un univers mai interesant. Pentru că nu numai trupul, ci și spiritul poate fi nespălat, cititul este un mijloc de a-ți face toaleta în ordinea spiritului. Cititul ne poate curăța, ne ajută să ne cunoaștem viața. În cărți sunt dezbătute problemele omului, riscurile, eșecurile, împlinirile și reușitele. Cărțile ne formează, arătându-ne care sunt adevăratele valori ale vieții.

Așadar, lectura înseamnă multe, este cunoaștere, educație, îmbogățire, relaxare, este emoție.

Andreea Nedelea, clasa a VII-a B

IMPORTANȚA LECTURII PENTRU COPII

Citirea cărților este foarte importantă pentru toți, dar în special pentru copii. Deși cartea nu este „de toate zilele”, ca apa, pâinea, hainele, în așa-zisele „crescătorii de oameni” copiii sunt învățați să citească și este recomandată lecturarea a cât mai multe cărți. Astfel, ei își spală spiritul, deoarece nu numai trupul are nevoie de curățare. „Spiritul are și el nevoie de o dietă; el „arată” după cum îl hrănești” - spune Noica.

Cu toate că tinerii și copiii din zilele noastre consideră cititul ca fiind o activitate nefolositoare, îndreptându-și atenția spre telefoane mobile (considerându-le metode unice de comunicare), în realitate, citirea unei cărți le poate oferi o „rețea” de comunicare mult mai intensă, dar nefiind nevoie nici de semnal, nici de minute. O carte ne poate face cunoștință cu cineva care a trăit acum câteva secole, ba chiar milenii în urmă. De asemenea, prin intermediul lecturării cărților ne putem crea o idee de ce ține viitorul. După Noica „Cartea e un mijloc de a sta de vorbă cu departele tău”.

Acestea sunt doar câteva dintre numeroasele motive pentru care toți copiii ar trebui să citească.

Andrada Ciobanu, clasa a VII-a B

În școli se pot găsi atâția copii ce nu îndrăgesc lectura și învățătura. Aceștia nu și-au găsit încă drumul de aur spre succes. Aceștia încă trăiesc în întuneric. Cărțile sunt ca minele de aur. Tema sau problematica unui text reprezintă un aspect fundamental sau general în realitate din care reies principii care te ajută să treci prin viață mai ușor fără să lupți personal cu problemele ivite. Prin lectură, capeți și un vocabular ce te ajută să îți exprimi opiniile, ideile și sentimentele mai ușor, în cuvintele adecvate. Lectura îți deschide și o ușă către o lume magică ce îți poate hrăni pofta de a visa și nevoia de creație.

Andreea Fîrtat, clasa a VII-a B

Nevoia de carte nu este o nevoie primară precum alimentația sau somnul. Totuși este una dintre nevoile importante ale omului, este o nevoie a sufletului. Cum spunea Sir Richard Steele: „Cititul este pentru minte ceea ce exercițiile sunt pentru corp.”

Un copil are nevoie de hrană, somn, adăpost pentru a crește, dar are nevoie de educație pentru a deveni un om cult. De aceea, încă din cele mai vechi timpuri, un proverb românesc spune: „Dacă ai carte, ai parte.”

Lectura este cea care furnizează multe informații despre tot ceea ce ne înconjoară atât în mediul apropiat, cât și în univers. Walt Disney spune că: „În cărți există mai multe comori decât în toate cuferele de pe Insula Comorii.”

Basmele și mai apoi romanele stârnesc imaginația, dând posibilitatea ca fiecare copil care citește o carte să-și imagineze secvențele de întâmplări, în felul său. Câți copii, atâtea lumi poate crea o carte.

Cu cât citim mai mult, cu atât mai mult ni se deschid orizonturile spre un viitor mai bun, după cum spunea și Mircea Cărtărescu: „Cărțile sunt fluturi cu care zburăm prin propria noastră minte [...] niciun aparat de zbor nu te-a dus veodată atât de departe.”

Copii nu sunt mereu cei mai ambițioși, mai ales când vine vorba de lectură. Și, să nu uităm, acesta este un lucru important. Pentru cei mici există de exemplu povești foarte interesante, cu prinți și prințese, pitici și balauri, eroi și vrăjitoare. Ele nu sunt mereu cele mai creative, dar prin întâmplările ficționale și personajele ciudate, ele pot oferi copilului chiar lecții despre comportament sau informații noi, pe care, citindu-le dintr-un basm, le va reține mai bine.

Sunt multe povești despre copii pasionați de lectură ca în „Cititorul de peșteră”, în care un băiat aventuros ajunge într-o peșteră și întâlnește un monstru, care îl învață despre citit. Astfel, băiatul începe și el să citească și descoperă că lectura este minunată, în orice limbă ar fi ea. Sau ca în alte povestiri, unde personajul principal este chiar pasionat de lectură, lucru care se va observa în aventurile lor nemaipomenite, fiindcă vor putea trece de obstacole iminente și de ghicitorile fără răspuns, ca în „Inimă de cerneală”, sau alte povestiri pe care sigur le știe orice elev pasionat de lectură.

Ramona Banciu, clasa a VII-a B

Lectura reprezintă un dar oferit cititorilor, o porțiță care duce la dezvoltarea noastră culturală, iar această porțiță o putem deschide încă din copilărie, atunci când imaginația și mintea noastră sunt prospere, iar dorința acumulării cât mai multor informații se ghidează spre descoperirea izvoarelor de unde acestea provin, și anume cărțile.

Pe parcursul anilor în care ne petrecem copilăria începem să ne găsim drumul în viață, iar pentru a ajunge la găsirea acestui drum educația reprezintă elementul central, fiind tratată de copii ca atare și exploatată cu ajutorul cărților. Cărțile pun bazele unei educații bune, iar responsabilii pentru educația copiilor sunt părinții, care îl ajută pe copil să iubească și să îndrăgească cărțile încă de mic, îndrumându-i la școală. Chiar dacă părinții sunt foarte dedicați în construirea unui viitor propriului copil cu ajutorul educației, copiii nu pot fi obligați să îndrăgească acest mod de viață în care lectura este foarte importantă. De aceea, aceasta se impune copiilor la o vârstă foarte fragilă, pentru a-i ajuta pe aceștia să își găsească propria cale în viață.

Andreea Ardelean, clasa a VII-a B

Anda Bodea, clasa a V-a B

Manierismul - Giuseppe Arcimboldo

Ce este manierismul?

Manierismul este un curent artistic care s-a manifestat între anii 1520 – 1600. Este perioada de trecere de la Renaștere la Baroc și Clasicism. A apărut în Italia pe fondul tensiunilor politice și sociale manifestate în acel timp. Caracteristicile acestui curent sunt:

- Deformarea realității;
- Modificarea proporțiilor între diverse părți ale corpului;
- Deformarea obiectelor și pierderea clarității;
- Utilizarea simbolurilor.

Reprezentanți ai acestui curent artistic:

- Jacopo da Pontormo
- Rosso Fiorentino
- Paolo Veronese
- El Greco

Giuseppe Arcimboldo

S-a născut la Milano, în anul 1527 într-o familie de artiști. Tatăl său, Biagio Arcimboldo, este unul dintre artiștii care au realizat decorațiile pentru Domul din Milano.

Tânărul Giuseppe începe să picteze în anul 1549, folosind în lucrările sale elemente diverse precum animale, fructe și legume. A învățat să picteze în atelierul tatălui său și a început prin realizarea schițelor pentru vitralii. Mai târziu a realizat desenele pentru tapițeriile care se găsesc astăzi în Domul din Milano.

Împăratul Ferdinand I l-a chemat la curtea imperială din Viena și l-a numit „Pictorul curții”. Pe lângă pictură (portrete ale membrilor familiei imperiale) realizează lucrări decorative pentru diferite festivități (costume și măști) și lucrări de arhitectură. Tot acum începe să realizeze primele compoziții despre anotimpuri, folosind elemente vegetale: fructe și legume.

Împăratul Rudolf al II-lea îl înnoobilează, dându-i titlul de conte.

Lucrările sale sunt expuse în marile muzee din Europa.

Pentru mai multe informații accesați:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Manierism>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Giuseppe_Arcimboldo

„Arta este efortul necontenit de a concura frumusețea florilor”

Marc Chagall

Bibliotecarul
Muzeul Skokloster din Suedia

Toamna
Muzeul Luvru, Paris

Rudolf II reprezentat ca zeul Vertumnus

Articol realizat de:

Anda Maria Denisov, clasa a V-a A

**Picturi în stilul manierismului
realizate de elevi**

Ana Timofte, clasa a V-a A

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

Clotan Lisa, clasa a V-a B

Izabela Lungu, clasa a V-a A

David Albescu, clasa a V-a A

Creații plastice

Denisa Barboș, clasa a V-a A

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

Oana Oltean, clasa a V-a A

Cristina Tarcea, clasa a VII-a B

Gabriela Sasu, clasa a VI-a A

Bianca Marin, clasa a VIII-a A

Valentin Săulescu, clasa a V-a B

Andrada Ciobanu, clasa a VII-a B

Paul Petcu, clasa a VI-a A

Ana Timofte, clasa a V-a A

Diana Rotaru, clasa a VIII-a A

Motto: „Dacă vrem să ajungem la o adevărată pace în această lume, atunci va trebui să începem de la copii.”

Gandhi

Pornind de la aceste cuvinte înțelepte am participat și noi, elevii clasei a VI-a B de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu la Săptămâna Educației Globale anul trecut. Copii și tineri din întreaga lume au luat parte la această activitate în limba engleză și noi ne-am alăturat lor, cu sprijinul doamnei profesoare de limba engleză. Am înțeles mai bine că, dacă mintea ne este plină de bunăvoință, și sănătatea ne este mai bună, și am trăit la școală o săptămână în care am făcut cu drag fapte bune decise în clasă, prezentate sintetizat în afișe după încheierea săptămânii.

Au fost, deci, 5 zile de fapte bune, care au însemnat pentru mulți dintre noi începutul unei schimbări a energiei, căci ajutorarea altora și încorporarea de fapte bune în activitățile de zi cu zi ne-au făcut să ne gândim mai bine că putem fi mereu persoane generoase și binevoitoare. Ce am făcut pare minor, dar tocmai aceasta a fost ideea: nu există niciun act de bunătate prea mic. Chiar și cele mai mici fapte bune transmit ceva pozitiv și valoros în lume. Sunt mici bucăți de fericire care ne-au făcut să ne simțim mai conectați la oamenii din viața noastră: familie, colegi, prieteni.

Încercați și voi, oricând! Faceți în mod conștient cel puțin o faptă bună pe zi într-o săptămână, urmăriți aceste fapte într-un jurnal și vă pot garanta că veți începe să observați o diferență în starea voastră de fericire în doar câteva zile, dacă nu chiar imediat! Ceva, cât de mic – un compliment, un zâmbet...

Lumea depinde de noi

Săptămâna Educației Globale
13-26 noiembrie 2017

Coordonator: prof. Daniela Bunea

MONDAY: **Tell your relatives that you love them.**

TUESDAY: **Feed animals and/or water plants.**

WEDNESDAY: **Smile at people around you.**

THURSDAY: **Give some sweets to a friend/neighbor.**

FRIDAY: **Say “Thank you” a lot.**

Începeți azi! Găsiți soarele în voi și răspândiți-l! Este atâta negativitate în lume – puțin mai multă lumină este binevenită întotdeauna!

Carla Drăghiciu, clasa a VI-a B

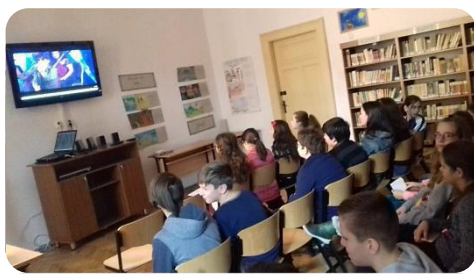
Proiect eTwinning - „Where the River Flows”

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Un proiect născut din dorința de a prezenta Europei râurile orașelor noastre – acesta este proiectul nostru eTwinning dedicat Savei, Evrosului și Cibiului. Suntem trei clase de elevi din trei școli², orașe, țări diferite și împreună participăm cu mândrie la crearea unui model de descriere și reprezentare a râului care traversează multe dintre satele și orașele europene.

Am început în ianuarie 2018 prin a ne cunoaște unii pe alții. Ne-am întâlnit în spațiul de lucru al proiectului; suntem 46 de elevi și 3 cadre didactice din Grecia, Croația și România. Proiectul va dura până în iunie 2018 și sperăm să îl înscriem în competiția pentru Certificatul Național de Calitate eTwinning în luna august.

Am vizitat fiecare, virtual, celelalte două orașe și am aflat primele lucruri despre râurile pe care le vom înfățișa în proiect. Apoi am conceput jocuri interactive pentru parteneri, care, după ce le-au rezolvat, au aflat numele celor 3 râuri, personajele principale ale proiectului nostru! Noi am realizat un rebus și a fost relativ ușor să fie ghicit numele Cibiului fiindcă indiciile au fost clare:

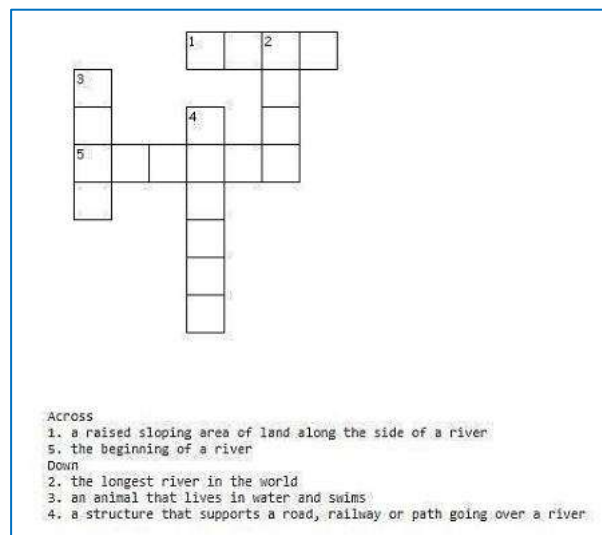
¹Scorpions este o formație muzicală germană formată în 1965. De la înființarea trupei, stilul ei muzical a variat de la hard rock la heavy metal.

²1st Experimental Primary School din Alexandroupolis din Grecia, I. Osnovna Skola din Bjelovar, Croația și Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, România.

Andreea Munteanu, clasa a VI-a B

I still keep coming here
To that old river
To find my roots just where
The future lives forever.

Scorpions¹, 1996

The first letter of the name of the river is the 5th letter of the solution for 5 (across). The second letter of the name of the river is the 2nd letter of the solution for 3 (down). The third letter of the name of the river is the 1st letter of the solution for 1 (across). The fourth letter of the name of the river is the 3rd letter of the solution for 4 (down). The last letter of the name of the river is the 1st letter of the solution for 2 (down). Thank you and good luck!

Logo-ul proiectului

130 de elevi cu vârste între 11 și 16 ani din 13 școli din 6 țări europene și paneuropene – Lituania, Ucraina, Bulgaria, Turcia, Georgia și România – au învățat, sub coordonarea a 16 profesori, despre muzee într-un proiect educațional care s-a dovedit a fi un real succes.

Am aflat noi cunoștințe, pe care apoi le-am folosit creativ. Ne-am monitorizat singuri progresul și realizările, și consider că, participând la acest proiect, am descoperit ceva crucial: că pot fi obținute rezultate semnificative atunci când se persistă în procesul de învățare.

Sunt una dintre elevele care a coordonat munca colegilor în spațiul de lucru al proiectului, denumit TwinSpace. Cu ajutorul profesorilor, ne-am organizat în 5 moduri diferite pe parcursul proiectului, având astfel ocazia să dezvoltăm o comunicare valoroasă, o colaborare creativă și o învățare relevantă.

Aceste 5 modalități sunt:

- Am lucrat în echipe naționale – când ne-am prezentat școala și orașul Sibiu partenerilor și când am vizionat și comentat clipurile video realizate de ei;
- În perechi naționale – când am vizitat Muzeul de Istorie Naturală din Sibiu;
- În mod individual – când am participat la turul virtual al Muzeului de Istorie Naturală din Londra, Marea Britanie;
- În grupuri internaționale – când am cercetat tema muzeelor și am urmărit și discutat filmul artistic „O noapte la muzeu”;
- Ca grup internațional – când am încheiat proiectul și am sărbătorit succesul lui.

Proiect eTwinning - „Museums Speak Louder Than Words”

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Vizită la Muzeul de Istorie Naturală Sibiu

Afișul filmului vizionat

Ne-a sprijit, pe drumul nostru în învățarea despre muzee, doamna profesoară de educație plastică, doamna bibliotecară și doamna profesoară de limba engleză. Împreună cu colegii mei din școală participanți la proiect, ne-am dat seama că am recapitulat multe cunoștințe la limba engleză, cum ar fi:

- Descrierea locurilor – la descrierea școlii;
- Exprimarea preferințelor și descrierea sentimentelor – atunci când am evaluat vizionarea filmului „O noapte la muzeu”;
- cercetarea, compararea, solicitarea și oferirea de informații, sugerând, negociind și ajungând la un consens – atunci când am lucrat la tema principală, muzeele și învățarea în muzee;
- Participarea la conversații și descrierea experiențelor – la evaluarea vizitelor la muzee, atât la cel de lângă școală, cât și la cel aflat la mii de kilometri distanță, călătorie posibilă datorită tehnologiei;
- Oferirea de explicații – atunci când am lucrat în timpul turului virtual al Muzeului de Istorie Naturală din Londra;
- Prezentarea de opinii personale și exprimarea concluziilor – în timpul etapei de evaluare finală.

Proiectul a avut un succes nemaipomenit, fiind recompensat cu Certificatul eTwinning european de Calitate în luna octombrie 2017. Mulțumim, eTwinning!

M
U
S
E
U
M
S

S
P
E
A
K

L
O
U
D
E
R

T
H
A
N

W
O
R
D
S

Diplomă de participare

Activități de cercetare și documentare

Selecție și prezentare realizată de:
Ștefania Mozacu, clasa a VII-a A

„Respectul pentru natură. Este o afirmație, un stil de viață, o chestiune de educație.”

Expediția ProNatura

Ce este ProNatura?

Pronatura este un proiect pluridisciplinar, în cadrul căruia elevii pot afla informații despre geografia locală, despre ecologie și turism. În același timp, activitățile propuse de organizatori, în perioada vacanțelor de vară, familiarizează elevii cu elemente privind munca în echipă, educația civică și educația pentru sănătate.

ProNatura în Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”

Prima ediție a fost organizată de șeful catedrei de educație fizică și sport, prof. Nan Dorin, și se adresa unui public format din elevi și foști elevi C.N.G.L., părinți, profesori și reprezentanți ai comunității locale.

Activitățile erau structurate pe două paliere: teoretică și practică. În cadrul activităților teoretice, elevii participau la activități de cercetare documentară în Centrul de Documentare și Informare din cadrul școlii. Tematica era strict legată de activitățile sportive programate pentru perioada vacanței: trasee turistice, particularitățile geografice, flora și fauna din zona Sibiului. Elevii primeau informații privind comportamentul în natură, conservarea și protecția mediului, reguli de igienă și siguranță personală.

În ultimii ani, expediția a fost organizată de domnul, Olimpiu Savu, profesor de științe la catedra de sport a Universității „Lucian Blaga”. Publicul țintă este același - elevi cu vârsta cuprinsă între 10 și 14 ani care, timp de cinci zile, străbat kilometri întregi cu bicicleta, dorm în corturi, participă la activități sportive, la concursuri de orientare turistică, învață să respecte și să protejeze mediul înconjurător.

Bibliotecar Marinela Rusu

Mai multe informații despre expediție găsiți la adresele:

1. <https://www.oradesibiu.ro/2017/08/11/foto-sibianul-care-ii-invata-pe-copii-cum-sa-traiasca-in-mijlocul-naturii>
2. <http://www.cngl.eu/>

ProNatura mea

Pe la începutul lui august aveam multe emoții: începea PRONATURA.

Mi-am câștigat banii pentru a acoperi taxa de participare. Dacă mă gândesc acum, a meritat atâta bani, dar, într-un fel, la început, mi-a părut rău.

În Parcul Subarini „Parcul Sumarin” cum ziceam eu când eram mai mic:.

Plecarea a fost stabilită pentru ora 9:30, pe traseul: Rășinari, Poplaca, Orlat, Sibiel și Valea Sibiului.

După ore întregi de pedalat, am campat pe un șes de lângă drum. Bineînțeles că am ajuns înfomețați și însetați.

Sub un cort uriaș am început să mâncăm sandvișuri gusoase.

P.S. Am învățat ceva util – Mă pot descurca singur. Mâncarea era pregătită de adulți, dar fiecare participant avea vesela proprie și, la sfârșitul fiecărei mese, ne spălam, singuri, tacâmurile.

După aceea am montat corturile. Am făcut și un baraj în pârâu, iar în apa adunată am făcut o lagună. Asta era baia noastră, unde ne spălam și ne relaxam.

Așa arăta tabăra noastră:

Au urmat 5 zile cu program intens. Iată care au fost activitățile mele preferate:

TIR CU ARCUL

Am fost unul dintre cei care au nimerit fix la țintă!!!

CANOE - O EXPERIENȚĂ PLUTITOARE

Am fost pentru prima oară într-o canoe, pe unul dintre lacurile de la Săcel. Fiecare echipă era formată din patru copii și avea o canoe pentru exerciții și pentru concurs.

CONCURSUL DE ORIENTARE TURISTICĂ

Din punctul meu de vedere a fost amețitor. Eu numai alergam după coechipierii mei și setam gradele (da, am fost cronometrați). Era să cad și să ajung cu capul într-un mușuroi dar, am avut un noroc chior.

Am făcut focul!
Doar cu o lupă și cu ajutorul soarelui.

CONCURSUL DE BICICLETE

Nu vreau neapărat să mă laud, dar echipa noastră a câștigat locul 3.

Expediția ProNatura a fost o experiență uimitoare pe care sper să o repet și vara următoare. Credeți-mă! Merită!

Articol realizat de:

Budrala David, clasa a V-a A

Cititorii recomandă

E.T.A. Hoffman

Spărgătorul de nuci și Regele șoarecilor

Scurtă biografie:

E.T.A. Hoffman a fost un scriitor, compozitor și pictor de naționalitate germană. S-a născut în Königsberg (Prusia), oraș care se află astăzi pe teritoriul Rusiei.

A scris nuvele, proză fantastică și basme, cărți pentru adulți, dar și pentru copii precum: *Spărgătorul de nuci*, *Urciorul de aur*, *Piticuț - zis și Cinabru* etc.

Familia Stahlbaum este o familie bogată compusă din doi frați Fritz, sora lui, Maria și părinții lor.

În ajunul Crăciunului, copiii au primit o mulțime de cadouri, dar cel mult s-au bucurat de cadourile primite de la nașul lor, Drosselmeier. Maria a primit un Spărgător de nuci, iar Fritz o armată de soldați.

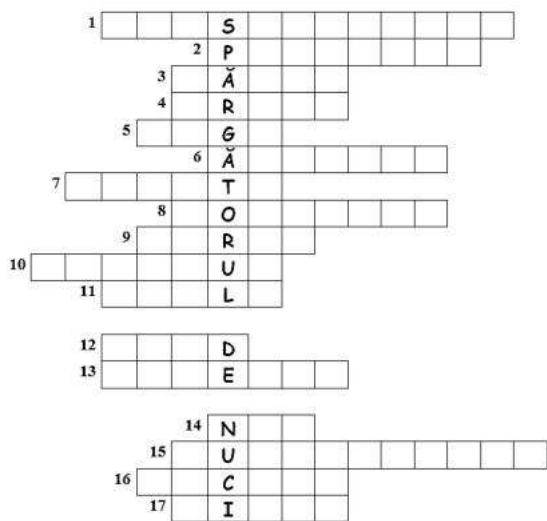
Maria era extrem de încântată de jucăria primită așa că, a așezat-o seara pe raftul ei special de jucării. La miezul nopții, din podea a ieșit Regele Șoarecilor. În acel moment, toate jucăriile au prins viață și a început o luptă grea între acesta și jucăriile Mariei. Fata a încercat să-și ajute jucăriile, dar a fost rănită. Dimineața, când s-a trezit, avea mâna bandajată. Și când a încercat să le povestească părinților ce s-a întâmplat, aceștia i-au spus că a avut un coșmar.

După câteva zile, nașul fetei le-a făcut o vizită și i-a spus Mariei povestea Spărgătorului de nuci. I-a povestit că, mai demult, o prințesă numită Pirlipan a fost transformată de Regina Șoarecilor într-o urâtenie. Părinții prințesei au angajat un om care trebuia să o transforme pe prințesă la loc. După multă chibzuință, persoana a ales un băiat care trebuia să spargă o anumită nucă, să facă șapte pași în spate, apoi să ofere miezul nucii prințesei. Regina Șoarecilor l-a împiedicat și l-a transformat într-un Spărgător de nuci.

În acel moment, Maria și-a dat seama ce se întâmplă. Seara a început o nouă bătălie. Când s-a trezit, Maria a crezut că șoarecii au învins, dar, dintr-o dată, înconjurat de o lumină puternică, a apărut un băiat. Era Spărgătorul de nuci, care l-a învins pe Regele Șoarecilor și s-a transformat la loc, într-un băiat. Maria a realizat că acest băiat este nepotul nașului ei, Drosselmeier.

Citiți cartea și rezolvați rebusul de mai jos.

1. Nașul Mariei se numește...
2. Prințesa din poveste este...
3. Câte coroane avea Regele șoarecilor?
4. Fratele Mariei se numea...
5. Șoarecele cu șapte capete este un...
6. Spărgătorul de nuci este o carte de...
7. Fritz a primit cadou de la nașul său o...
8. Autorul cărții este...
9. Viitoarea soție a Spărgătorului de nuci se numea...
10. Când primește Maria Spărgătorul de nuci?
11. Una dintre păpușile preferate este...
12. Ce pom au împodobit copiii?
13. Drosselmeier i-a spus Mariei o...
14. Cine era Drosselmeier?
15. Favoritul Mariei a dus-o în țara...
16. Un cadou preferat de Maria...
17. Fritz i-a spart Spărgătorului de nuci un...

Surse de informare:

http://biografii.famouswhy.ro/e_t_a__hoffmann/

Ioana Mărginean, clasa a V-a A

Lucy și Stephen Hawking „George și Luna Albastră”

Despre carte

Romanul „George și Luna Albastră”, cel de-al 5-lea din seria scrisă de Lucy și Stephen Hawking, este unul captivant și te ține cu sufletul la gură pe tot parcursul lecturii. Autorii îi plasează în prim-plan pe George și pe Annie, prietena cea mai bună a lui George. Aceștia au parte de aventuri incredibile la o stație spațială numită „Kosmodrone 2”.

Cartea conține informații interesante din domeniul fizicii, despre univers, și îl introduce pe cititor într-o lume fascinantă.

Mie mi-a plăcut cartea de la început până la sfârșit, cu toate că finalul a fost neașteptat. Am călătorit alături de personajele principale într-o lume extraterestră, pe Luna Albastră a lui Jupiter.

Recomand cartea tuturor, dar mai ales publicului tânăr, deoarece este plină de dinamism și în niciun moment nu devine plictisitoare..

„Căutăm astronauti!”

„Ești gata să părăsești Pământul și să călătorești mai departe decât a călătorit oricine altcineva vreodată? Ai fi în stare să trăiești într-un habitat pe Planeta Roșie? Ai fi capabil să salvezi viitorul speciei, ajutându-i pe oameni să se răspândească în spațiu și să populeze altă planetă?... ”

Dacă răspunsul este da, găsești informațiile necesare în cartea *George și luna albastră* de Lucy și Stephen Hawking. Cartea a fost publicată de Editura Humanitas, la București, în acest an și poate fi împrumutată de la CDI.

Dacă citești cartea poți afla...

- Cum putem ști dacă a fost vreodată viață pe Marte?
- Ce sunt elementele chimice și de unde vin?
- Există vulcani pe planetele din Sistemul Solar ?
- Ce este „cyber bullying” și cum ne putem apăra în fața acestui fenomen ?
- De ce avem greutate diferită pe fiecare planetă în parte ?
- Crezi că mașinile autonome se întâlnesc doar în filmele SF ?
- Ce simți într-o încăpăre cu gravitație 0 ?
- Noul sport – parașutismul în spațiu ?
- Este cineva acolo – în Univers ?
- Ce este teleportarea cuantică ?
- Despre zborul în spațiu.

Descoperă magia cărților!

Descoperă magia cărților!

Surse web:

<https://www.google.ro/GALAXIA+PLANETA+ALBASTRA&oq>

Prezentare realizată de:

Alexandru Morândău, clasa a VIII-a B

În toamna aceasta, elevii de gimnaziu și de liceu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” au vizitat, din nou, biblioteca universității sibiene. Evenimentul la care am participat de această dată a fost *Noaptea cercetătorilor*, o activitate de amploare, în cadrul căreia oricine a avut curiozitate și puțin timp a putut să vadă o parte dintre activitățile desfășurate de studenții și profesorii din mediul academic.

Activitățile propuse liceenilor și elevilor de gimnaziu au fost diverse și interactive: de la vizitat standuri și participarea la experimente diverse, până la implicarea noastră, în mod activ, la concursuri sau participarea la cursuri de prim ajutor. Seara a fost încheiată cu un tur al locațiilor celorlalte facultăți care au oferit de asemenea publicului sibian o multitudine de experiențe interesante și instructive.

Lectura în imagini este un proiect comun, desfășurat în cadrul unui parteneriat de colaborare încheiat în anul 2015 între biblioteca universitară și școli generale și licee din județul Sibiu. El se desfășoară sub egida Inspectoratului Școlar Județean Sibiu și al Asociației Bibliotecarilor din România, filiala Sibiu.

Proiectul este gândit pentru o perioadă de patru ani școlari și acoperă următoarele domenii: literatură, știință și tehnică, cultură și civilizație.

Scopul acestui proiect este: familiarizarea elevilor cu spațiul bibliotecii și cu ceea ce oferă aceasta: evenimente, publicații de actualitate, expoziții tematice, activități de promovare a lecturii; formarea capacității și a obișnuinței de a utiliza în mod creativ resursele bibliotecii/CDI.

Pe parcursul unui an școlar, profesori și elevi din școlile partenere citesc cărți, participă la ateliere de lucru și realizează diverse produse de lectură care sunt expuse în cadrul Expoziției/concurs *Lectura în imagini*.

Lectura în imagini

Bibliotecar: Marinela Rusu

Produsele de lectură inspirate de cărțile noastre preferate.

Subiectele abordate în anul școlar 2016-2017 au fost știința și tehnica (enciclopedii, atlase) și literatura (romane, poezii). Elevii din cele opt școli implicate în proiect au realizat: semne de carte, carte pop-up, desene și produse de artă plastică, machete și obiecte sugestive care au fost expuse în spațiile oferite de biblioteca Universității „Lucian Blaga” din Sibiu.

Pentru noi, *Noaptea cercetătorilor* a fost și un bun prilej de a comunica, de a schimba impresii cu colegii din celelalte școli implicate în proiect.

Instantanee

Biblioteca universității, parter
Expoziția/concurs *Lectura în imagini*

Biblioteca universității, etajul IV
Concurs cu premii – Cele mai interesante descoperiri anticipate de scriitori (tehnică și invenții)

Detectivi printre rafturile bibliotecii universitare

Am participat la Noaptea Cercetătorilor cu un proiect intitulat Lectura în imagini. Am pregătit o mulțime de produse de lectură pe care le-am expus la biblioteca universității. Și am fost și premiați. Dar, cel mai mult mi-a plăcut concursul de căutat cărți. Am primit câteva informații despre cum sunt aranjate cărțile și am pornit printre rafturi. Am fost bucuroasă pentru că am găsit cărțile de pe listă și am primit cadou o carte pe care o s-o citesc și o să o dau mai departe colegilor. Și nu a fost deloc greu. Toate publicațiile sunt așezate pe domenii, ca la noi la școală.

Andra Dachin

Salutare! Mă numesc Andreea și de curând am descoperit unde se află biblioteca universitară. Am vizitat toată biblioteca. La parter aveau loc tot felul de experimente și expoziții cu desene și machete. La primul etaj am participat la un concurs de căutat cărți. Chiar dacă nu am câștigat m-am distrat. Și am petrecut mai mult timp cu colegii, cu doamna dirigintă și cu doamna bibliotecară.

Andreea Zafiu

Eu m-am distrat. Mi-au plăcut bomboanele și baloanele. Mi-a plăcut și să caut cărțile în bibliotecă și să învăț lucruri noi. Iar sistemele de căutare și de împrumut sunt geniale. Tare aș fi vrut să fi văzut un truc de cărți, dar era timpul de plecare.

Victor Crețu Tutelea

Noaptea cercetătorilor a fost, ca și în anii anteriori, o ocazie de a afla multe lucruri noi și interesante, de a te distra și de a cunoaște oameni noi. Mi-a plăcut foarte mult când ne-au arătat studenții de la medicină cum să facem experimente. Asta se întâmpla la parterul bibliotecii. Și tot acolo erau desenele și machetele pe care le-am făcut pentru concursul Lectura în imagini și am văzut prezentarea proiectului despre gastronomia sibiiană. Este o activitate mai amplă care va avea loc în Sibiu în anul 2019. De fapt am și început să căutăm informații și să facem diferite machete și mascote despre ou. Acolo mi s-a părut cel mai interesant. Nu cred că a fost un lucru care să îmi displacă. Totul a fost foarte interesant. Abia aștept să văd ce ne pregătesc studenții pentru Noaptea Cercetătorilor anul viitor!

Andra Radu

Produse expuse la **Concursul
Lectura în imagini**, Biblioteca ULBS,
septembrie 2017

Mi-au plăcut desenele, picturile și machetele făcute de colegii mei și de colegii din școlile partener. Am participat și la concursul de căutare de comori - vorbim tot despre cărți, normal. Am primit și un premiu. Un arici confecționat dintr-o carte mai veche.

Ana Timofte, clasa a V-a A

- Stop Bullying - Spune NU intimidării

Descrierea proiectului

Coordonator:
Prof. psiholog Daniela Poplăcenel

Proiectul educațional „Spune NU intimidării (Stop Bullying)” este realizat de către CJRAE Cluj și implementat în județele partenere, printre care și Sibiu.

Scopul proiectului este prevenția și combaterea violenței în mediul școlar, respectiv a comportamentelor de intimidare (bullying), prin creșterea nivelului de conștientizare a existenței acestui fenomen în rândul populației (elevi, părinți, cadre didactice, comunitate) și prin dezvoltarea unor atitudini și deprinderi de comportament de cooperare și relaționare interpersonală în rândul elevilor.

Proiectul se adresează elevilor din clasele III-VI și VII-XI și presupune realizarea unor activități de consiliere cu elevii, finalizate cu realizarea de către aceștia a unor lucrări (individual sau în grup), prin care ei să se exprime creativ utilizând mijloace artistice (desene, picturi, postere, prelucrări media/prelucrări de imagini), lucrări care vor fi evaluate în vederea selectării celor mai reușite și trimiterii lor la concursul organizat de către inițiatorii proiectului. Lucrările selectate aparțin elevilor Bădilă Rareș, Petcu Paul, Bozdog Andrei, Dumitrescu Andrei, Sasu Gabriela, Apolzan Teodora din clasa a V a A și Strinu Robert, Bogdan Angela din clasa a IX a A.

Câteva sfaturi pentru o comunicare eficientă:

- Ai grijă de persoanele din jurul tău;
- Empatizează cu colegii;
- Elimină prejudecățile;
- Caută asemănările dintre tine și ceilalți;
- Pune-te în locul celui alt;
- Ascultă-l cu atenție.

Activități de consiliere:

- prezentarea unor filme în scopul identificării comportamentelor de tip bullying, conștientizării factorilor care pot determina aceste comportamente, identificării atitudinilor și comportamentelor alternative
- realizarea de activități interactive (analiză de situații, identificare de soluții, rezolvarea unor situații problematice, exersarea unor comportamente, recunoașterea diferitelor tipuri de comportamente și reacții), în scopul dezvoltării abilităților de rezolvare a problemelor, de luare a deciziilor, de cooperare și relaționare eficientă, de comunicare asertivă, de rezolvare a conflictelor;

În urma evaluării opiniilor elevilor în legătură cu acest proiect, aceștia au apreciat utilitatea lui și au considerat interesante activitățile desfășurate. Ideile desprinse de ei se referă la nevoia de unitate între elevi, de autenticitate în comportament, de asertivitate în abordarea problemelor și a conflictelor, de deschidere spre ceilalți și acceptare a lor.

Comportament de tip bullying:

- Intimidare;
- Amenințare;
- Violență fizică și verbală;
- Respingere;
- Izolare.

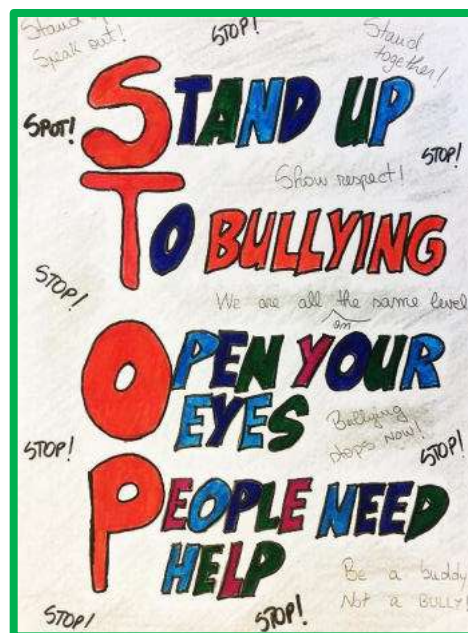
Sasu Gabriela și Apolzan Teodora

Prode Maria

Mârza Ruslan, Vulcu Dorian,
Nicola Otilia și Valuța Cristian

Moldor Tudor

Strinu Robert

Bogdan Angela

În toamna anului 2017, s-au împlinit patru ani de când publicul larg poate să pătrundă în universul cercetării, al științei și al tehnicii, prin intermediul experimentelor, al concursurilor și al expozițiilor organizate de universitățile sibiene.

Activitățile propuse de colegii noștri mai mari s-au derulat la Facultatea de Inginerie, Facultatea de Științe, Facultatea de Științe Agricole, Industrie Alimentară și Protecția Mediului, Facultatea de Medicină, Facultatea de Științe Economice, Facultatea de Drept, Facultatea de Litere și Arte, Facultatea de Științe Socio-Umane.

Un număr impresionant de elevi, de gimnaziu și de liceu, din colegiul nostru, însoțiți sau nu de cadre didactice, au vizitat standurile și expozițiile organizate și, de asemenea, au participat la concursurile propuse de studenții și profesorii universitari.

Experimentele organizate de Facultatea de inginerie au fost de departe cele mai agreate de elevi, indiferent de vârstă. Dar, în același timp, s-au bucurat de un real interes atelierele practice de producere a dulceții, a pâinii sau a gogoșilor organizate la Facultatea de Industrie Alimentară, activitățile practice de acordare a primului ajutor oferite de studenții de la Medicină sau experimentele făcute de studenții de la Chimie Alimentară.

Pe scurt, Noaptea Cercetătorilor este una dintre cele mai îndrăgite activități extrașcolare, nonformale, la care lăzăriștii participă an de an.

Noaptea Cercetătorilor

Concursul Sibiul cercetătorilor – știință, tehnologie și cultură

În cadrul acestui concurs, elevii și studenții din Sibiu au fost invitați să realizeze o inovație tehnică sau științifică și să demonstreze modul în care produsul realizat de ei poate influența dezvoltarea orașului Sibiu sau cum poate acesta să ducă la îmbunătățirea vieții locuitorilor sibiieni.

Colegii noștri, Radu Căpriță (XI I) și Alin Herțoiu (XI G) coordonați de prof. Ioan Stoia, au obținut Premiul Echipa cu cea mai inovativă idee, cu proiectul The explorer drone.

Premianții lăzăriști

Concurs Lectura în imagini

Concursul s-a adresat elevilor de gimnaziu și de liceu. Aceștia au fost provocați ca, prin intermediul unor produse de lectură originale, să promoveze lucrările unor autori străini și români, din diferite domenii.

Bibliotecar Marinela Rusu

Câteva impresii:

Am luat decizia de a participa la acest eveniment în clasa a IX-a, deoarece ni s-a părut interesantă ideea de a interacționa cu studenți și profesori din mediul universitar. Am fost plăcut surprinse, așa încât am participat la activități și în următorii ani. Am avut ocazia să vedem numeroase experimente științifice cum ar fi reacții chimice între diverse substanțe, roboți și drone construite de elevi și studenți, dispozitive medicale și imprimante 3D. Am realizat că anumite domenii ne-au plăcut mai mult așa încât la vom lua pe acestea în considerare pentru alegerea viitoarelor noastre profesii.

Maria, Mădălina și Cristina, clasa a XI-a F

Mie mi-a plăcut în mod special robotul cu care am jucat mima. Este foarte amuzant să joci acest joc cu un robot. L-am pus și să danseze și vă asigur că avea niște mișcări foarte reușite. Mi-a mai plăcut și concursul de tir. Este chiar distractiv să tragi la țintă cu o armă. Pe scurt, totul a fost minunat.

Oana Oltean, clasa a V-a A

Foarte interesant. Mi-a plăcut imprimanta 3D cu ajutorul căreia poți face multe lucruri utile. Dar mănușile cu senzori și ochelarii VR au fost preferatele mele.

Tudor Dospinescu, clasa a V-a A**Am descoperit**

Cum arată la microscop țesuturile umane

Cum reacționează diferite substanțe puse în contact

Anul acesta, la Noaptea Cercetătorilor, a fost foarte frumos!

Am văzut lucruri noi cum ar fi roboții, am participat la o demonstrație de acordare a primului ajutor, am avut parte de o experiență inedită cu ochelarii VR, am fost închisă într-un balon... multe lucruri noi și interesante.

Însă, singurul lucru care nu mi-a plăcut a fost faptul că nu toate facultățile au avut program pentru copii.

O să merg și anul viitor. Abia aștept să văd ce alte experiențe interesante voi avea.

Anca Ighiștorfean, clasa a V-a A

La Noaptea Cercetătorilor mi-a plăcut foarte mult deoarece am văzut o mulțime de lucruri interesante și...

bomboanele erau gratis !!!

Vlad Țeposu, clasa a V-a A

Vlad Popențiu, clasa a VIII-a B –
1st prize – County level

Concursul de oratorie „Public Speaking” desfășurat în școala noastră este organizat, în fiecare an, de ESU (English Speaking Union) România, în colaborare cu Ministerul Educației.

Concursul se desfășoară pe mai multe etape (școlară, județeană, regională, națională și internațională - Londra), pe două categorii de vârstă și constă în alcătuirea și prezentarea unui speech pe o temă dată.

Câștigătorii sunt aleși de către un juriu format din profesori și inspectori școlari, iar Favourite Speaker - cel mai bun vorbitor - este ales prin vot secret de elevii și profesorii din public.

Ediția 2017/2018, a propus grupei de vârstă 12 - 15 ani tema „Cea mai bună modalitate de a anticipa viitorul este aceea de a-l inventa ” (*The best way to predict the future is to invent it*).

Escaping the Pattern

You have a dream in your mind. Even if you don't think you have one, the human brain is factory set to want more. To want more money, to want a better job, to want a different car, it doesn't really matter. But, the majority of people deny this thing. They are happy with what they have and the future is unpredictable. Well, I say stop. Do not predict the future hoping that everything will stay as it is. Instead, predict the future inventing it.

Dream that in 20 years you are going to be a millionaire and work non-stop, with no breaks, until you become one. Dream that in 2018, you will have a better job and work without interruption until you qualify for the job. Wanting more is good. Be happy with what you have, but always dream for more. Have your goals set in your mind, and when they are accomplished set some new goals.

Concurs de oratorie Public Speaking

Coordonator concurs: prof. Pavelescu Corina
Coordonator nivel gimnaziu:
prof. Șerban Victoria

Usually, children are taught to follow the pattern. Learn in school, get straight As, go to a respectable college and then be a lawyer or a doctor. But that isn't good. Children should be taught to follow their passion, escape the pattern. If they do not want to go to college, that's perfectly fine. If children want to be ice cream sellers, THAT IS OK! Children should follow their dreams and work hard until they get wherever they want! Let's take an example.

We have student A. Let's call him Kevin. Both of Kevin's parents are doctors. Both of them insist that Kevin should become a doctor too. He goes to school, gets rewarded when he gets good grades, and punished when he gets bad ones. He isn't a straight A student, but he passes all his exams and goes to a medical college. He gets a job at a local hospital but he doesn't want to go any further. He doesn't want to be a manager or chief medical officer. He will stay in the hospital until he retires.

Now let's take student B. His name is Steve. Steve's dad is a shoemaker and his mom is a cashier at Walmart. Both of his parents keep an eye on his work, but most importantly, they want him to pursue his dreams. Steve is very talented at maths, but he almost didn't pass the 8th grade because of biology, even though he went to the maths Olympiad. He goes to a community college, because his parents couldn't afford more than that. Then, he gets a job as a junior programmer at a local company, because that was his dream, to be a programmer! But he wants more. He knows that he has potential and doesn't want to stay at his local company. He spends 1 year learning different programming languages, then he applies at Facebook. He gets accepted because he wanted more.

So Kevin is from a rich family, but never had the courage to follow his dream. Never had the courage to invent his future, but he let his parents make it for him instead. He followed the pattern. But Steve is different. Steve always wanted more. He worked non-stop, until he achieved his dream, even though he didn't have as much financial support as Kevin. He escaped from the pattern. He got away from it.

In conclusion, you should do whatever you want to. Don't let your parents, teachers or anyone else decide your future. And always, but always, dream for more. Achieve the impossible. Reach the stars. Escape from the pattern and invent your bright future.

Vlad Popențiu, clasa a VIII-a B – Premiul I

The best way

to predict the future

is to invent it !!!

The future is in our hands

Future – the place where all of what we hope and dream lies.

We think that the future will be better than the present and – don't get me wrong – I believe that this is the way we are supposed to think, because, if we do not think this way, we will never have a brighter future and if we just wait, we will have the same present (or maybe a worse one) 100 years from now.

Imagine two situations: the present sacrificing the future for itself and the present sacrificing itself for the future.

Talking about the first one - the present sacrificing the future for itself- if we just hope, we aren't going to achieve a brighter future, but instead we will have sadness and a closer apocalypse. Honestly, I am afraid of post-apocalyptic movies more than of indie horror movies. But what we see now as bad jokes can, unfortunately, become real. Humanity shouldn't be focused on short-term things like fashion, sports, politics or predicting the future, but instead on long-term things like oceans, health, recycling or building the future.

Considering the second one - the present sacrificing itself for the future- let's be optimistic! Indeed, those things can become real, but they haven't so far. I have always thought that if something didn't happen, it still can be changed. We think that we can't change everything if we are by ourselves. WRONG! You can tell your friends, they can tell theirs and so on... You can do big things! Imagine if this would get to the ears of a BBC reporter or even to the BBC manager. If you can change someone's mind, then you can change the world, too. We, the kids, aren't worthless. We can invent because we have imagination. We can achieve everything that we imagine! And we have an entire world waiting for us.

So, I will wrap things up by saying "Don't bother thinking about the odds; just change them!"

Dan Terian, clasa a VI-a A – Mențiune
Coordonator: prof. Laura Brie

Drumul de la joacă la performanță

Periplu prin spațiul francofon

Când aveam doi ani, am plecat cu familia mea în Franța.

Mai întâi, m-am dus la grădiniță. Acolo aveam săli pentru activități, paturi, o sală de sport, iar afară aveam triciclete la dispoziție.

Crăciunul îl petreceam cu colegii mei, cu d-na învățătoare și cu Moș Crăciun în sala de sport.

După doi ani petrecuți la grădiniță, am mers la școală la clasa zero (Clasa Pregătitoare), apoi în clasa I (CE1), urmată de clasa a doua (CE2).

În CE2, făceam deja geografie și istorie.

Școala este una catolică privată și cea mai prestigioasă din departament, ocupând impresionanta clădire din interiorul fostei cetăți a orașului.

Cursurile școlare se desfășoară între orele 8:30 și 16:30, cu o pauză de masă între orele 12 și 13:30, ce poate fi servită în cantina școlii sau acasă. Eu am mâncat acasă pe perioada grădiniței și la cantina școlii începând doar cu clasa pregătitoare, unde aveam meniuri pe alocuri și un card electronic de acces la cantină. Mâncarea era foarte bună și uneori mâncam afară.

În total am stat șase ani în Franța, după care ne-am întors cu familia înapoi în România, deoarece aici am bunici, verișori și mi-am putut face mai mulți prieteni.

Aici continui cu limba franceză la Asociația de prietenie *Ille-et-Vilaine* din Sibiu, de două ori pe săptămână.

Lucruri de care îmi aduc aminte cu drag

Deși mi-a luat mult timp să mă obișnuiesc cu locurile și cu oamenii din Franța, la școală mi-am făcut câțiva prieteni de care acum îmi este dor. Mi-e dor și de unele mâncăruri franțuzești, mai ales de croissant și de fondue au chocolat, o prăjitură cu ciocolată absolut delicioasă.

Articol realizat de :

Crețu Tutelea Victor Rareș, clasa a V-a A

Instantanee

Primii mei colegi de școală

Serbarea Mămăruțelor

Caiac Canoe - una dintre activitățile noastre extrașcolare

Hobby-ul meu... echitația

Practic echitația de patru ani. Deși există persoane care nu consideră că este un sport, vă spun că, acolo, sus, unde mă aflu, depun mult efort.

Ați ghicit despre ce sport este vorba?

Este echitația, dar, pentru cei care nu știu ce înseamnă, o să-i spun călărie. Este singurul sport în care doi parteneri, omul și animalul, fac echipă pentru un singur țel. Acela de a câștiga.

Antrenoarea mea este Adelina Bucur și îmi este mereu aproape. Ea este primul membru al echipei. Fără ajutorul ei, nu aș fi știut nici jumătate din ce știu acum.

Al doilea membru al echipei este, desigur, calul. Bacardi, armăsarul pe care îl călăresc, este foarte blând. Are culoarea maro și o frumoasă stea în frunte.

Încrederea este foarte importantă în acest sport. Fără ea nu ar exista o echipă, nici comunicare între cal și călăreț. Calul este un animal foarte inteligent. El simte când îți este frică, când ești mândru și fericit de rezultate, de aceea, este important, mai ales în timpul săriturilor, să îți temperezi emoțiile.

Anul acesta am câștigat, împreună cu Bacardi, primul meu concurs de sărituri. Am fost încântată, însă trebuie să recunosc că eu am dat doar comenzile și el a făcut restul. Pot spune că meritul reușitei este mai mult al lui.

Sunt Anca Ighiștorfean, am unsprezece ani, și iubesc caii, iar echitația este totul pentru mine.

Eu și Bacardi

Sursă de informare:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Echitație>

„Echitația nu înseamnă numai un exercițiu fizic, ea este o școală a spiritului, unde mintea are multe de învățat, iar sufletul multe de înțeles”

Felix Țopescu

Instantanee

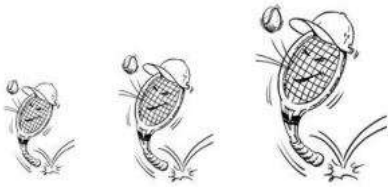
Știați că:

- Echitația (sportul ecvestru) a fost sportul tradițional de societate, rezervat doar aristocrației englezești;
- Acesta a evoluat în timp și s-a împărțit în mai multe discipline: dresaj clasic, săriturile peste obstacole și proba completă – eventing;
- Există mai multe stiluri și echipamente de călărie, diferențiate în funcție de zona în care se manifestă: stilul western, stilul arab, stilul spaniol etc.;
- La ora actuală, în acest sport, există mai multe tipuri de antrenamente și concursuri: cu atelaje, de duranță, de sărituri peste obstacole, de dresaj, voltija și complete.

Anca Ighiștorfean, clasa a V-a A

Tenisul, sportul meu preferat

De când eram mică, am practicat diferite sporturi. La început am mers la cursuri de înot, apoi am învățat să schiez. După ce am împlinit cinci ani, împreună cu tata, am început să mă descurc și pe gheață, cu patinele. Toate îmi fac mare plăcere! Este minunat să faci un sport!

Am continuat așa până când, în clasa pregătitoare, a venit la școală un profesor de tenis să selecteze din clasa noastră pe cei care au interes și potențial pentru acest sport. Am avut diferite probe: să sărim în lungime și, cu niște rachete de tenis micuțe, adecvate mărimii noastre, ne-a pus să „rezolvăm” primele două teste. Acestea constau în a bate mingea în pământ cu ajutorul rachetei și apoi aruncam mingea în aer și o prindeam, tot cu racheta.

Eu am trecut de aceste „teste”. Așa că, de la vârsta de șapte ani, am început să practic sistematic tenisul, la Clubul ProAs Sibiu, Profesorul meu, Sandu Tudorel, m-a însoțit până în prezent în arta acestui sport. Se împlinesc deja patru ani de când mă antrenez.

Am participat și la turnee. Cea mai mare reușită a mea am obținut-o la turneul din 2016, la categoria „roșu”, când am luat medalia de argint. Dar au fost și turnee la care am câștigat doar câteva meciuri.

Pot să spun că sunt foarte mulțumită de rezultatele pe care le-am obținut până acum, deoarece eu practic tenis de performanță, dar, în același timp, și de plăcere.

Am menționat în rândurile de mai sus că tenisul este un sport minunat. De ce cred că este așa? Chiar dacă în tenis ești pe cont propriu, pentru a avea rezultate bune, trebuie să lucrezi în echipă! Ceea ce vreau să spun este că am niște colege și niște profesori minunați! Cu patru antrenamente pe săptămână am ajuns să-mi cunosc colegele foarte bine. Și am parcurs primii pași în tenis împreună. De aceea este tenisul sportul meu preferat!

Ana Timofte, clasa a V-a A

Optimism și încredere

Forță, rezistență și antrenament
asidu

Dorința de a obține performanță

Sunt calități necesare oricărui sportiv !!!

Începuturi

Aveam trei ani și mă jucam în parcul de lângă baza hipică din Sibiu. Eram sus, pe tobogan și am văzut, undeva în dreapta mea, niște cai. Am coborât repede și le-am spus părinților mei, iar ei m-au luat de mână și m-au dus să vedem dacă se fac cursuri pentru copii așa mici, ca mine. A doua zi eram deja prezentă la baza hipică pentru prima mea zi de echitație. Eram atât de mică pe lângă ceilalți copii. Totul în jurul meu era uriaș.

Primul cal pe care l-am încălecat a fost Grina, o iapă de culoare maronie. De atunci am început să iubesc foarte mult acest sport și, pe lângă cursurile de călărie, merg acolo în fiecare vară să ajut la îngrijirea cailor.

Să nu uit să menționez persoana care m-a ajutat foarte mult și pe care o iubesc din toată inima pentru că, fără ea, nu aș fi obținut atâtea performanțe. Se numește Adelina Ioana Paralescu (Bucur).

Un alt sport pe care l-am practicat și care m-a jutat foarte mult este baletul. Postura corpului este importantă în viața de zi cu zi, dar și în echitație, la antrenamente și în mod special la concursuri. Am început să urmez cursurile de balet cu doamna Alexandra Ghigolea, când aveam cinci ani. Este un mod plăcut de a-ți petrece timpul liber și un sport foarte frumos, dar am renunțat deoarece programul meu era foarte încărcat pentru vârsta aceea.

Dar, după ce am împlinit opt ani, mama mi-a spus că trebuie să încerc și o altă activitate. Așa am descoperit Street Dance-ul. Acesta este un stil de dans foarte frumos și chiar mi se pare că este stilul care mi se potrivește. În fiecare zi poți să înveți ceva nou.

Cum ne petrecem timpul liber...

Dar, și pentru cursurile de dans, și pentru cele de echitație este nevoie de foarte multă muncă. Antrenamentele de dans se desfășoară de două ori pe săptămână, vinerea și sâmbăta. Am participat și la spectacole, la Balul Bobocilor și la Concursul World of Dance.

Antrenamentele pentru echitație se desfășoară lunea și vinerea. Am participat la concursurile desfășurate la Sibiu și am avut rezultate bune. Pot spune că sunt mulțumită: am un program încărcat, dar îmi place ceea ce fac și recompensele mă fac fericită.

Alexandra Marian, clasa a V-a B

Grație, stil și eleganță

Într-o zi de vară, am aflat că o prietenă se duce la modeling. Atunci am vrut să știu și eu mai multe lucruri despre această activitate, așa că am întrebat-o despre modeling, despre ce trebuie să știu să fac, unde se țin cursurile și cine le organizează.

În prima zi de școală, în anul 2016 (eram în clasa a IV-a), am invitat-o și pe cea mai bună prietenă a mea, Diana, să participe la cursurile de modeling. În aceeași zi, am mers împreună și ne-am înscris la curs. A fost primul contact cu doamna Cleopatra Popescu, profesoara noastră de la școala de modeling. Așa am început cursurile de modeling... la grupa de începători.

La primele ore a fost puțin mai greu pentru că am făcut o mulțime de exerciții: trebuia să mergi cu o carte pe cap fără ca aceasta să cadă, trebuia să mergi drept cu mâinile pe lângă corp, trebuia să mergi pe o linie în față (adică drept în față fără să te abați de pe linie). Apoi, a venit timpul să particip la prima prezentare de modă, care s-a desfășurat la Hotelul Hilton din Sibiu. Am avut puține emoții, dar m-am descurcat.

Am continuat cursurile și am învățat să mergem în sincron (adică să mergi cu celelalte fete, în același timp și pe același picior). Cea de-a doua prezentare am avut-o în mall-ul din Sibiu. Acolo am prezentat diferite ținute de la magazinul C&A. Curând după această prezentare am terminat și cel de al doilea curs și Cleopatra a hotărât să ne treacă în grupa VIP (o grupă de avansați, cu mai multe prezentări și ședințe foto).

Povestea mea

Modeling-ul

În grupa VIP am avut parte de multe schimbări. Am cunoscut alți copii (am cunoscut o fată care îmi este acum o bună prietenă; se numește Alexandra și fac împreună cu ea coregrafii), am avut mai multe prezentări, am avut ședințe foto și s-a schimbat ziua în care merg la cursuri (la începători aveam cursurile marțea de la ora 17:00, iar acum, la VIP, facem cursurile miercurea de la ora 18:00).

Prima prezentare la VIP s-a desfășurat în incinta Primăriei Sibiu. Următoarea am avut-o în Sibiu, la Trans-Montana. Dar, de la această prezentare, am intrat într-o altă etapă. Am început să avem programări la par și make-up și prezentările următoare s-au organizat la Alba Iulia (la Hotelul Astoria) și la Brașov (la Hotelul Lux Divina).

O altă activitate la care particip acum este reclama de magazine. Într-o zi, Cleo ne-a anunțat (pe mine și pe alte trei fete) că vom avea o ședință foto, cu haine de la magazinul Pități Voinici, pentru un bener care va fi afișat în oraș. Imaginile au fost imprimate și pe niște fluturași care au fost împărțiți la prezentări.

Aceasta este povestea mea la modeling până în prezent și chiar dacă se împlinesc doar doi ani de activitate, nu intenționez să renunț niciodată.

Dacă vreți să vedeți mai multe poze puteți accesa adresa de Facebook sau site-ul Școlii de modeling Cleopatra Popescu!!!

Cofirlea Alessia Maria, clasa a V-a B

CRĂCIUN FERICIT!

Să ne cunoaștem tradițiile

Coordonator: prof. Anca Munteanu

Coronița de Advent

În Ardeal s-a încetățenit obiceiul de a împodobi fiecare casă cu o coroniță din cetină de brad pe care se pun patru lumânări roșii și una albă la mijloc. Este un obicei catolic, extins și la ortodocși, preluat de la nemții din Hamburg. În fiecare duminică din decembrie se aprinde câte o lumânare rosie, iar în Ajun, cea albă. Adventul este de fapt Postul, adică pregătirea pentru solemnitatea Nașterii Domnului.

Simbolurile coroniței:

- forma rotundă – eternitatea;
- culoarea verde a cetinei de brad – viața și renașterea;
- flacăra lumânării – lumina;
- culoarea roșie a lumânării – sângele vărsat de Iisus pentru mântuirea noastră.

Prima lumânare roșie se aprinde în prima duminică și simbolizează nădejdea. A doua se aprinde în a doua duminică și arată dragostea. A treia lumânare, din a treia duminică, semnifică bucuria, a patra lumânare din a patra duminică este simbol al păcii și a cincea lumânare, cea albă se aprinde în Ajun și este simbolul Nașterii Domnului.

Fie că suntem copii, tineri sau adulți este bine să ne cunoaștem tradițiile creștine pentru că ele fac parte intrinsecă din ființa neamului românesc, care s-a născut creștin prin Apostolul Andrei.

Tradiția închinării pruncului Iisus Hristos nu este astăzi doar un act comemorativ, ci ea este bine să fie trăirea și asumarea vieții Mântuitorului în viața noastră, făcându-i loc în „ieslea sufletului nostru” prin Tainele Sfinte!

Pentru a intra în spiritul sărbătorilor de Crăciun, elevii clasei a-VI-a A, de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” au participat în acest an școlar la concursul „Să ne cunoaștem tradițiile”, propus de colegii noștri din județul Vaslui. Temele abordate au fost: „Tradiția coroniței de advent” și „Tradiția închinării noastre Mântuitorului Iisus Hristos”.

Încununarea acestei activități sunt premiile obținute : premiul I - Teodora Apolzan și premiul II - Gabriela Sasu.

Prof. Anca Munteanu

Machetă – Nașterea Domnului

Ideea realizării acestei machete, cu această temă, s-a înfiripat în momentul în care am desenat acest moment din viața lui Isus. Imediat m-am gândit că poate să se apropie de realitate dacă o voi realiza în 3D, folosind materiale precum: ață, carton, bețișoare, creioane colorate, vată și material natural: iarbă uscată (petru iesle).

Bucuria a fost imensă pentru că m-am simțit chiar eu „prezentă” la acest eveniment, alături de pruncul sfânt, de Maria, de magi și de îngerii. În al doilea rând, am înțeles și am trăit sentimentul că fiecare dintre noi poate să fie „ca un prunc”, adică inocent și pur.

Realizarea acestui proiect mi-a dat impulsul să mă implic și în alte proiecte care-mi dau posibilitatea să cunosc mai bine viața acestor personalități religioase.

În concluzie, pot să spun că mi-a făcut plăcere să redau perioada de început a vieții lui Isus, prin intermediul acestei machete.

Gabriela Sasu

Teodora Apolzan

„Șahul este un joc util și onest,
indispensabil în educarea celor tineri.”

„Strategia necesită gândire, tactica
necesită observare.”

Clasament gimnaziu:

Fete:

- Locul I – Anastasia Fleacă, clasa a V-a B
- Locul II – Ștefania Mozacu, clasa a VII-a A
- Locul III – Larisa Gal, clasa a V-a B

Băieți:

- Locul I – Daniel Bischin, clasa a V-a A
- Locul II – Alex Morândău, clasa a VIII-a B
- Locul III – Mateo Spada, clasa a V-a B

Numele meu este Daniel Bischin și sunt elev în clasa a V-a, la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. Eu sunt, de asemenea, și un jucător foarte bun de șah.

Am început să mă joc cu piesele pe tabla de șah de la vârsta de șase ani. Eram mic și mă distrăm atunci când jucam cu sora mea. Despre cursurile și despre concursurile de șah am aflat mai târziu. Aveam deja nouă ani și am început să practic sportul minții de mai multe ori pe săptămână. Am perseverat și am început să particip la concursurile județene, am câștigat experiență și, cred eu, am devenit un jucător mai bun. În acest an voi reprezenta școala mea la Olimpiada de Șah.

Pe scurt, acesta sunt eu. Un copil care, încă de mic, a avut pasiunea de practica acest sport.

Daniel Bischin, clasa a V-a A

Cupa 1 Decembrie la ȘAH

Coordonator: prof. Claudia Fugaru

Mă numesc Fleacă Anastasia Maria și am împlinit de curând unsprezece ani.

Am început să joc șah acum trei ani. Totul a început ca un mod de a-mi petrece timpul liber. Jucam doar cu prietenii și cu tatăl meu dar, cu timpul, a început să îmi placă. Deoarece rezultatele mele erau din ce în ce mai bune, am decis să particip la concursuri. Primele experiențe nu au fost foarte bune deoarece majoritatea copiilor mă băteau. Dar sunt ambițioasă și am început să învăț tot mai mult, exersând și în timpul liber și astfel am ajuns printre cei mai buni jucători pentru categoria mea de vârstă.

Majoritatea premiilor câștigate la concursuri sunt premiile doi sau trei, dar am câștigat și două cupe și trei medalii.

Deoarece șahul este pasiunea mea, chiar dacă a trecut un an de când nu am mai frecventat cursurile, încă joc cu prietenii și, uneori, cu calculatorul. Particip încă la concursuri și obțin rezultate destul de bune.

Șahul este un joc care dezvoltă inteligența și care, pe mine, mă relaxează. Sunt foarte pasionată șah și sunt decisă să nu renunț niciodată la acest joc.

Anastasia Fleacă, clasa a V-a B

Clasament – Etapa Municipală**Echipe:**

- **Locul I** – clasele V-VIII
- **Locul II** – liceu, băieți

În data de 26 ianuarie 2018, am participat, împreună cu colegii mei, la etapa municipală a Olimpiadei de Șah. Nu au fost foarte multe echipe, dar ne-am străduit să câștigăm meciurile pentru a putea să ne calificăm la etapa județeană. Și am reușit. Am obținut chiar premiul I.

Competiția pentru etapa județeană va fi mai complicată. Vor fi mai multe echipe și, adversari bine pregătiți. Noi, cu toții, sperăm să ajungem și mai departe, așa că... urați-ne „baftă”.

Cupa 1 Decembrie la șah este deja o tradiție în școala noastră. Ea a fost inițiată de domnul profesor Dorin Nan și continuată de doamnele profesoare Daniela Amariei și Claudia Fugaru. În acest an școlar, ea a ajuns la ediția a XV-a.

Etapa județeană la Șah în cadrul Olimpiadei Gimnaziilor și Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar s-a desfășurat la Muzeul Gazelor Naturale din Mediaș. Pentru clasele V-VIII, școala noastră a fost reprezentată de o echipă tânără formată din: Alexandru Morândău (VIII B), Daniel Bischin (V A), Larisa Gal (V B) și Anastasia Fleacă (V B). Toată competiția a fost transmisă live pe facebook și evoluția elevilor a putut fi urmărită direct de către părinți și prieteni.

Clasament – Etapa Județeană**Echipe:**

- **Locul II** – clasele V-VIII
- **Locul III** – liceu, băieți

„Copiii nu sunt proprietatea nimănui: ei nu sunt nici proprietatea părinților lor și nici măcar ai societății. Ei aparțin numai libertății lor viitoare”

Mihail Bakunin

La clasa a V-a, în anul școlar 2017-2018 a apărut o nouă disciplină numită „Educație socială - Gândire critică și drepturile copilului”. Această disciplină constituie o noutate ca materie, deoarece le propune elevilor o incursiune în lumea drepturilor copilului, pe care aceștia le vor analiza, compune, vor face conexiuni cu viața lor, adică vor folosi gândirea critică. Totodată, această disciplină îi ajută pe elevi să se implice activ, prin intermediul unor proiecte, pentru a contribui la promovarea drepturilor copilului.

Pentru a marca ziua de 20 noiembrie - Ziua Internațională a Drepturilor Copilului, elevii claselor a V-a de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu au intrat în preajma acestei zile într-o competiție de proiecte pe echipe. Tema a fost, evident, „Promovarea drepturilor copilului” și s-a bazat pe analiza și aplicarea drepturilor și libertăților copilului ce apar în Convenție sub forma unor articole.

Anual, în România au loc campanii pentru stoparea nerespectării drepturilor copiilor, pentru dotarea secțiilor pentru copii din spitale cu aparatură medicală, pentru oferirea de ajutor financiar copiilor nevoiași:

În cadrul orelor de Educație socială, elevii claselor a V-a au conceput câteva modele de proiecte ale unei campanii de respectare a drepturilor copiilor sub genericul - ***Dacă îți pasă, acționează!***

prof. Ramona Săftescu

Dacă îți pasă, acționează!

Coordonator: prof. Ramona Săftescu

**Campanie de promovare a drepturilor copiilor.
Fragmente extrase din proiectele realizate.**

Cum putem contribui:

- Să participăm la promovarea campaniei în școală prin acțiuni de prezentare și mediatizare;
- Să ne informăm părinții cu privire la campanie;
- Să organizăm acțiuni de donații (alimente, haine, jucării).

Mesaje cheie ale campaniei:

- Hai să-i ajutăm pe cei mai puțin norocoși, donând o carte, o hăinuță!
- Un om trist, un viitor trist!
- Dacă-ți pasă, acționează!
- Aduceți un zâmbet pe fața unui copil!
- Dați-le curajul de a se exprima liber!
- Zîmbiți, iar noi vă vom răsplăti cu optimism!
- Toți suntem egali, nu vă obligăm să participați, dar sperăm să o faceți din proprie voință!
- Degeaba vă este milă dacă nu acționați!
- Degeaba vă rugați, credeți că ajutați?
- Acesta-i primul pas. Vouă vă pasă?

**Grafică realizată de:
Anca Ighiștorfean**

„Lacrima unui copil înfometat e grea cât
pământul”

Gianni Rodari

Grafică realizată de: Barboș Denisa

Asociația „Oferă un Zâmbet”

susține campania

Dacă îți pasă, acționează!

**Campania susține și încurajează respectarea
drepturilor copilului**

Colindăm din oraș în oraș, din sat în sat, din comună în comună, luăm interviuri, promovăm dreptul la educație, facem cunoscute nevoile și situațiile speciale în care se află copii ca voi.

Puteți trimite acum, pe site-ul www.daca_iti_pasa_actioneaza părerea dumneavoastră despre drepturile copilului și, dacă vă pasă, puteți susține campania:

- Achiziționați produsele marca „Oferă un zâmbet”. Produsele sunt realizate de copii și constă în obiecte personalizate și baloane cu mesajul campaniei!
- Donează haine, rechizite școlare și jucării!
- Vizitează un copil bolnav sau un centru de plasament. Comunică, interacționează, schimbă impresii!

**Te poți implica în campanie în perioada ianuarie-
iunie 2018!**

Afiș realizat de:

Anamaria Demian, Anda Denisov și Miruna Dospinescu

Noi venim în pas voios
Cu copilul curios
Ajutându-l cu o carte
Ca de ea să aibă parte.

Facem o campanie mare,
Hai cu multe ajutoare!
Dreptul pentru educație,
Susținut printr-o fundație!

Mulți copii sunt răsfățați,
La alții nu vă uitați!?
Noi aici nu ne jucăm,
Chiar acum noi protestăm!

Asigurați-le viitorul!
Asigurați-vă viitorul!

Miruna Dospinescu, clasa a V-a A

**Copii care au luptat pentru drepturile
copiilor**

➤ **Kesz Valdez (1999-)**

A fost un copil al străzii, luat în grijă de un asistent maternal la vârsta de 4 ani. La 13 ani avea propria sa organizație caritabilă ce ajută copiii străzii;

➤ **Nkosi Johnson (1989-2001)**

A fost refuzat ca elev deoarece avea SIDA. Nkosi a vorbit în public despre discriminare și i-a încurajat pe bolnavi să lupte pentru un tratament egal. „Suntem toți ființe umane”, spunea el;

➤ **Malala Yousafzai (1997-)**

A luptat pentru dreptul fetelor din Pakistan la educație. A fost împușcată de talibani, dar a supraviețuit. În anul 2014 a primit Premiul Nobel pentru Pace.

Documentare realizată de:

Ioana Mărginean, Andreea Zafiu și Izabela Lungu

Surse de informare:

1. <https://www.younginitiative.org/doneaza>
2. <http://asociațiaaicipentrutine.ro/>
3. <http://www.ajungemmari.ro/implica-te>
4. <http://www.citatepedia.ro/zambetul+unui+co>

STUDENTS IN VIII B INTERVIEW WILLIAM SHAKESPEARE

producer Victoria Șerban

THE CRISPY SHOW

Cast:

- *Bucșa Dragoș – William Shakespeare (B)*
- *Dobrotă Diana – Anne Hathaway (William's wife-D)*
- *Varga Santai Francesca/Paşcalău Tudor – Duddles (William's manager-F)*
- *Domnariu Cristina – Host+Interviewer (C)*

C: Hello and welcome to “The Crispy Show”. Today’s special guest is William Shakespeare, or at least his spirit. Hello, Willy!

B: Hi!

C: When were you born?

B: I was born on the 23rd of April 1564.

C: OK. There’s a bizarre question: When did you die?

B: I think the 23rd of April 1616.

C: OK. Let’s call your wife’s spirit to interview her too.

B: Oh, Aaaaanne!

D: I am Anne Hathaway, Shakespeare’s wife.

C: How was William as a person?

D: He was a sweetheart.

C: Okay. Let’s call your manager’s spirit.

B: Oh, Duuuuuddles!

F: I am Ms. Duddles. Did you call me to sign a contract with Willy?

C: No, Ms. Duddles, I want to ask you about Willy’s work.

F: Oh, he has always been a hard worker. I can guarantee his style is unique.

C: There are some rumors that he didn’t write all his 38 plays. Is that true?

D: Me and my kids have been watching him write all his plays. I’m sure about it.

C: Kids? Oh, how many?

D: Three: Susanna, Hamnet and Judith.

C: And where did you all live?

B: In Stratford-upon-Avon, in England.

C: Ms. Duddles, which Shakespeare’s masterpiece do you think is the best?

F: Well, the most popular one was Romeo and Juliet, but my favourite is Hamlet.

C: Does he have a nickname?

F: He’s often called the Bard of Avon.

C: And finally, what did you like more: acting or writing?

B: Neither, I just wanted to lay on the couch and watch Netflix.

C: I think these were all the questions. Thank you for the interview, Willy. And you guys, don’t forget to watch “The Crispy Show” every day at 8 p.m., every time with other guests. Good Night!

William Shakespeare – Interview

*Written by Moro Alexandra, Bîrză Alexia,
Morândău Alexandru and Blezu Iosif*

Presenter [full of joy]: Hello, everyone! Today we are presenting you something unique. Our spectacular guest is someone who hasn't been seen for a really long time. Can you guess who? [Lets the audience express their opinions] But first, let me introduce you Miss Bishop, who is currently at her house near London. She is going to share with us her magnificent research.

Witch [with contempt]: Stupid people... [surprised] Oh, I'm on TV. [smooth speaking] Good evening, my dears! While I was looking in my grandmother's spell books, I found an ancient spell to bring ghosts among us. It involves pouring a special mix of plants on the deceased's bones. [pours the liquid and makes unknown signs with her hands].

[Mr. Shakespeare appears.]

Presenter: He's a little bit confused. Maybe our interviewer will make him talk.

[The Interviewer appears]

Interviewer [excited]: Mister Shakespeare, I should start by telling you I'm a huge admirer of your work. You can't imagine how excited I feel interviewing you.

Shakespeare [barely caring about what the interviewer's saying]: Well, everybody admires my work. But, please, are you kind enough to tell me what century I am in? Everything looks different from how I remembered it to be.

Interviewer: It isn't important, but since you've asked, it's 21st century. So, I prepared 10 questions and I hope you'll answer them.

Shakespeare [disliking the idea]: If it is a must...

Interviewer [with a big smile]: Awesome! First question: What's the name of the work which started your marvelous carrier?

Shakespeare: I think it was Henry 6th Trilogy.

Interviewer: Ok... I'd never have guessed. Let's continue. We all know that you wrote a lot of plays, but from all which is, in your opinion, the best?

Shakespeare [starting to be intrigued about the interview]: Definitely, Hamlet. [with melancholy] A true deeply moving story about the prince of Denmark...

Interviewer [continuing smiling]: We've expected that. I mean the audience. The next question is about your personal life. You married Anne Hathaway, but what was the date on which this happened?

Shakespeare [after a few moments of thinking]: If I remember correctly it was 7th December 1582.

Interviewer [looking as if the ground Shakespeare's touched was sacred]: And after 6 months your first child was born?

Shakespeare: Exact. Susanna was her name.

Interviewer: And you had another two. Were they twins?

Shakespeare [surprised how many things the interviewer knows about him]: That's correct. Unfortunately, poor Hamnet died at only 11 years old.

Interviewer: And your other daughter, Judith, was indeed illiterate?

Shakespeare: It was usual for girls that time.

Interviewer: You were also an actor. When did you retire?

Shakespeare: You've changed the subject so quickly. It happened in 1603.

Interviewer: The year of Queen Elisabeth I's death's?

Shakespeare: Exactly. I was getting old and the country was moaning Her Majesty's death.

Interviewer: Sources tell us you didn't have any descendants, as none of your grandsons reached 18 years old, is that true?

Shakespeare: I don't know the answer to this question as Judith married after my death.

Interviewer: When did you die and why?

Shakespeare [annoyed by the question]: I died in 1616 because of a fever.

Interviewer: One last question. When were you born?

Shakespeare: I... I... wa...was born... [Shakespeare evaporates.]

Witch [tired]: The connection with the other side broke. And maybe it is for the best. It isn't good to keep the door open too long.

Presenter [with the same joy]: Back in the studio. I think everybody was surprised about what's just happened. I am, too. Kids, the special effects are great. Good morning and I hope you'll sleep at night!

Ca în fiecare an, festivalul Astra Film, aflat la a IX-a ediție, desfășurat în perioada 16-21 octombrie 2017, atrage mii de vizitatori din toate colțurile țării, dar și de peste hotare. Proiecțiile s-au desfășurat în șase locații diferite, cea mai solicitată fiind DOM-ul amplasat în Piața Mare a orașului Sibiu, unde au avut în general loc proiecții pentru cei mici. Cea de-a IX-a ediție a păstrat elementele de succes ale anilor trecuți, aducând în plus o diversificare de stiluri de filme recomandate pe grupe de vârste.

Festivalul este dedicat atât elevilor, cât și profesorilor, promovând un stil de viață sănătos și un altfel de educație, prin intermediul filmului. Ca întotdeauna, realizatorii acestui eveniment se străduiesc să aducă în prim-plan documentare interesante, educative, realizate în diferite locuri de pe mapamond, prezentând obiceiuri, tradiții, dar și momente inedite din viața de zi cu zi a oamenilor simpli.

Unul dintre cele mai frumoase documentare la care noi am participat a fost documentarul „Sibiu 825”, o proiecție captivantă, semnată chiar de directorul fondator al Astra Film Festival, Dumitru Budrala, care prezintă pe scurt, istoria bogată, plină de suspans a orașului nostru în cei 825 de ani de la atestare.

Impresiile fiecărei zi de festival au fost adunate de echipa de reporteri voluntari, concretizându-se într-un scurt metraj pe zile. Acestea pot fi accesate la adresa <https://m.youtube.com/watch?v>

Astra Film Festival rămâne o experiență unică, captivantă, educativă care îți mângâie sufletul și te îmbogățește spiritual, permițându-ți să cutreieri cu gândul lumea largă.

Profesor: Steliana Mărginean

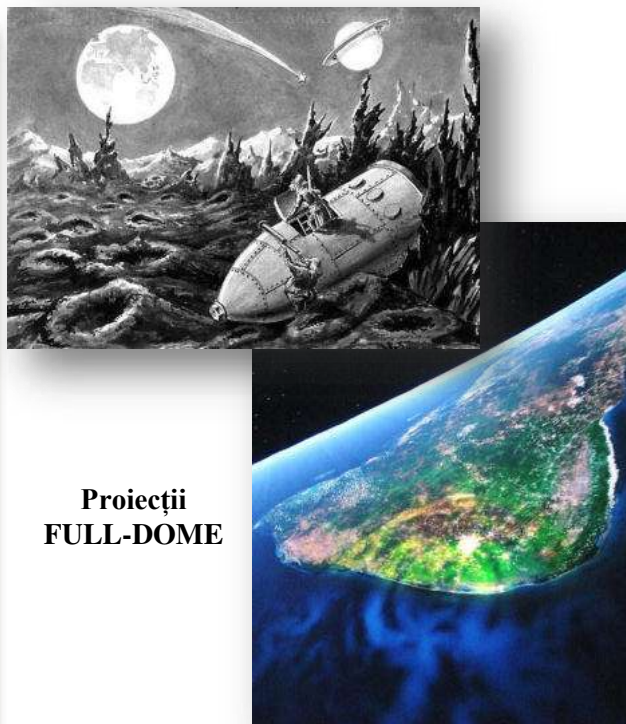
Astra film Junior - educația non-formală -

Coordonator: prof. Steliana Mărginean

Să cunoaștem lumea în care trăim

Sala Thalia - filmul documentar *Sibiu 825*

Proiecții
FULL-DOME

Jules Verne Voyages, Germania - În secolul al XIX-lea, scriitorul francez Jules Verne a descris în romanul „De la Pământ la Lună” primul „proiectil” folosit pentru a transporta oamenii în spațiu.

Incoming!, SUA – Asteroizi, comete și planete. Traectorii, coliziuni și impactul lor asupra vieții pe TERRA.

Impresii

Cu toate că am numai 11 ani, am locuit până acum în orașe diferite, chiar și într-o altă țară, dar acum am ales Sibiu ca oraș de reședință definitivă. Este un oraș în care nu te poți plictisi! Se organizează câte un eveniment în fiecare week-end, ca să nu mai vorbim de festivalurile cunoscute în toată lumea: Festivalul Internațional de Teatru, Festivalul Internațional de Operă, Festivalul de Film Astra, etc.

Ca în fiecare an, Astra Film Festival a acordat și în 2017 o secțiune dedicată în special copiilor numită Astra Junior. În acest an, organizatorii i-au surprins pe copii cu documentarul „Sibiu 825”. Am participat împreună cu toți colegii mei la vizionarea filmului și cu toții am fost plăcut impresionați de ceea ce am văzut. După părerea mea, „Sibiu 825” a fost mai mult o lecție de istorie, prezentată pe înțelesul tuturor. Am aflat astfel că Sibiu a fost un important centru comercial, cultural, administrativ, religios și militar, iar acum își păstrează reputația de oraș dezvoltat pe plan economic, cultural și educativ. Plimbarea virtuală pe cele mai frumoase străzi din Sibiu și prin împrejurimile acestuia ne-a încântat pe toți. Așa ne-am dat seama de ce Sibiu este destinația de vacanță a multor turiști și de ce este important să nu-i uităm istoria.

Un alt film pe care l-am vizionat a fost „Călătorie spre milioane de sori”, în incinta Domului din Piața Mare. Spre deosebire de o sală de cinema normală, Domul este total diferit: ecranul de proiecție amplasat pe tavan, fotoliile confortabile având forma unor papucei de casă, muzica ambientală, toate acestea ne-au trezit curiozitatea. Filmul prezenta o călătorie prin galaxia Calea Lactee, călătorie prin intermediul căreia am aflat lucruri noi despre planetele din galaxia noastră, despre Terra, despre formarea stelelor noi, a meteoriților și, nu în ultimul rând, despre Soare.

Consider că Astra Film Junior poate fi perceput ca un manual digital auxiliar, contribuind la educația elevilor cu ajutorul filmelor documentare.

Andreea Zafiu, clasa a V-a A

Anul acesta am participat la proiecțiile Astra Film Junior și mi-a plăcut foarte mult.

Am vizionat trei filme. Primul a fost despre Sibiu și istoria sa. Mi-a plăcut cel mai mult, deoarece am aflat multe informații interesante despre orașul meu natal. Al doilea film a fost proiectat în Doom-ul instalat în Piața Mare. Am călătorit printre planete și asteroizi, am participat alături de astronauții de pe naveta spațială Cassini la căutarea unor forme de viață în Univers și am folosit Telescopul Spațial Hubble pentru a capta imagini. Și am învățat ce este o gaură neagră și cum au transformat meteoriții viața pe Terra. Al treilea documentar vizionat a fost despre Jules Verne și despre primul proiectil lansat în spațiu de oameni. În momentul în care a fost scris romanul, călătoria în univers era o ficțiune, dar acum totul este adevărat. Eu am citit cartea, dar, după ce am văzut filmul, mi-am dorit să citesc mai multe romane scrise de Jules Verne.

AFF este un festival excelent. La filmele văzute în Doom, am fost și noi personaje și am călătorit în spațiu.

Andra Dachin, clasa a V-a A

Dintre filmele documentare pe care le-am văzut anul acesta la Astra Film Junior, cel mai mult mi-a plăcut „Sibiu 825”. Pe lângă subiectul filmului, a fost interesant și modul de realizare (imagini filmate cu ajutorul unei drone), dar și segmentarea informațiilor și trecerea de la o secvență la alta. Mi s-a părut interesant și faptul că documentarul a fost regizat de tatăl unui coleg.

Oana Oltean, clasa a V-a A

Ca în fiecare an, vizionarea filmelor documentare a fost urmată de ateliere de lucru. Am interpretat și comentat documentarele vizionate, am citit, am desfășurat activități de informare și documentare pe aceste teme. Vă invităm să urmăriți impresiile și „descoperirile” colegilor voștri din clasa a V-a A.

**Film documentar „Sibiu 825”,
Regizor Dumitru Budrala,
director Astra Film Festival,**

Dincolo de publicitate și știri, filmul de nonficțiune aduce în fața spectatorului adevărul, oricât de dur sau de minunat ar fi acesta. În ultimii ani, Astra Film Festival a devenit mijlocul prin care copiii și adulții din Sibiu pot cunoaște lumea.

Filmul documentar „Sibiu 825” prezintă istoria orașului. Poziționarea lui în centrul țării, la granița dintre provinciile românești, Ardeal și Țara Românească, a contribuit la dezvoltarea lui economică și culturală.

La finalul filmului, am fost întrebați de către reporteri cum ni s-a părut filmul, ce ne-a plăcut și ce ne dorim să vedem în edițiile viitoare ale festivalului.

Aștept cu nerăbdare și curiozitate ediția următoare. Sunt curioasă care vor fi subiectele viitoarelor filme.

Miruna Dospinescu

Festivalul Astra Film a fost, ca și în anii trecuți, foarte interesant. Eu am fost acolo alături de colegii mei, de doamna dirigintă și de doamna bibliotecară.

Primul film pe care l-am vizionat se numește „Sibiu 825”. Am aflat multe lucruri interesante despre Sibiu și despre istoria lui bogată. Mi-a plăcut foarte mult deoarece mi-am îmbogățit cultura generală și m-am relaxat vizionându-l alături de colegii mei. Am învățat să apreciez mai mult Sibiul, acum că i-am aflat istoria.

Andra Radu

**Monumente arhitectonice
prezentate în documentar**

Catedrala evanghelică - Ana Timofte

Pasajul Scărilor - Izabela Lungu

Locuri frumoase din orașul meu

Muzeul Astra este cea mai importantă instituție culturală fondată de Asociațiunea ASTRA, în 19 august 1905. Este organizat în cinci mari sectoare și adăpostește monumente originale, din toate domeniile, reprezentative pentru satul românesc: gospodării țărănești, ateliere, bisericuțe din lemn, troițe, stâne, crame, mori de apă și de vânt etc.

În același timp, muzeul oferă și diverse posibilități de agrement: plimbări cu barca, plimbări cu căruța și sania trase de cai, un restaurant, spații de cazare, un centru de informare turistică și spații de joacă. Pe tot parcursul anului, puteți participa aici la nenumărate evenimente culturale.

O vizită la Muzeul Astra va fi cu siguranță o experiență deosebită!

Daniel Bischin

Jules Verne Voyages, Germania - În secolul al XIX-lea, scriitorul francez Jules Verne a descris în romanul „De la Pământ la Lună” primul „proiectil” folosit pentru a transporta oamenii în spațiu.

Oamenii vor ajunge pe Lună abia după un secol, în 20 iulie 1969. Este vorba despre Programul Apollo (NASA) și echipajul condus de astronautul Neil Aiden Armstrong.

Câteva date despre autor

Jules Verne a fost și este cunoscut ca un autor celebru. El s-a născut în anul 1828, în Franța, la Nantes. Verne a avut un frate și trei surori. A murit în anul 1905, la Amiens. El a trăit 77 de ani.

Jules a primit două premii: Legiunea de Onoare în grad de Cavaler și Legiunea în grad de Ofițer.

În 1863, editorul Pierre-Jules Hetzel i-a publicat primul roman, intitulat: „Cinci săptămâni în balon”. Romanul a avut un succes uriaș, care l-a făcut pe Jules să semneze un contract de douăzeci de ani pentru o serie de „Călătorii Extraordnare”. Verne avea să lucreze 40 de ani pentru această serie de „Călătorii”, adunând în cadrul lor 62 de romane și 18 nuvele.

Jules Verne ocupă al 2-lea loc în rândul celor mai traduși autori, după Agatha Christie, scriitoare de romane polițiste.

Am citit două dintre cărțile acestui autor: „Douăzeci de mii de leghe sub mări” și „O călătorie spre centrul Pământului”. Într-adevăr, cărțile lui sunt fascinante și frumos scrise. Aceste romane și nu numai, sunt povestiri științifico-fantastice.

Trebuie menționat că acest autor este un vizionar. El și-a imaginat și a descris în romanele publicate lucruri și mașinării care pe atunci nu existau. Curios lucru este că peste aproximativ 100 de ani, aceste „vise” au devenit realitate: submarinul electric, capsula lunară etc. Activitatea lui Jules Verne a fost asemănătoare cu cea a lui Leonardo DaVinci, care acum cinci secole a făcut schițe de elicopter, catapulte și altele.

În concluzie, Jules Verne este un autor fascinant.

Ana Timofte, clasa a V-a A

Creații plastice, prezentare de carte

Căpitanul Nemo – Miruna Dospinescu

Copiii căpitanului Grant

În cartea „Copiii căpitanului Grant” Jules Verne povestește aventurile copiilor unui căpitan pe nume Grant care a dispărut împreună cu echipajul navei sale într-un naufragiu. În încercarea de a își găsi tatăl, copiii sunt ajutați de lordul Glenarvan, de soția lui, Helen și de vărul Mac Nables.

Aceștia își încep căutările de la trei documente incomplete găsite într-o sticlă ce a ajuns din întâmplare lângă vasul cu care se plimbau. Oare vor găsi ei informațiile lipsă? Și dacă vor găsi coordonatele vor reuși să-și găsească tatăl?

Această carte, la fel ca toate cărțile scrise de Jules Verne, conține multă aventură și suspans. O recomand tuturor!

Diana Iacob, clasa a V-a A

Parafă realizată de **David Budrala**

Surse de inspirație:

<http://www.descopera.ro/cultura/12935763-jules-verne-scriitorul-care-a-vazut-viitorul-acum-doua-secol>

Incoming!, SUA

Asteroizi, comete și planete. Traectorii, coliziuni și impactul lor asupra vieții pe TERRA.

La cinema Full-Dom am învățat multe lucruri noi despre formarea Pământului, despre planetele și stelele care ne înconjoară. De asemenea, am aflat despre comete, meteoriți și asteroizi.

Mi-a plăcut foarte mult faptul că acolo nu era un ecran obișnuit, ci unul mult mai mare și foarte curbat, fapt care îți dădea impresia că te afli chiar în mijlocul acțiunii, printre stele.

Andra Radu

Este prima dată când particip la Astra Junior și mi s-a părut foarte frumos. Filmul a fost proiectat într-un cort imens, rotund în partea de sus. Înăuntru, pe jos, fotolii și pernițe gonflabile pentru toată lumea. Ne-am așezat și toată sala întunecată a început să fie luminată de Universul Solar. Totul era în 3D, aveai impresia că te afli în spațiu.

„Incoming!” este un documentar foarte interesant despre comete, asteroizi, despre spațiul cosmic. Au fost informații multe și utile pentru școală, dar și pentru mine, personal.

Dar timpul a trecut repede. S-au aprins luminile și am părăsit sala. Ne-am împărțit în două grupe: cei care vroiau să rămână la filmul despre Jules Verne și cei care urmau să plece acasă..

A fost o experiență minunată! Abia aștept anul viitor!

Izabela Lungu

Am aflat informații despre centura de asteroizi. Unul dintre aceștia se numește Vesta și este posibil să fie locul de unde provin meteoriții care lovesc Terra. Pe mine m-a impresioant acest film, pentru că documentarele sunt „porți spre cunoaștere”.

Vlad Ihora

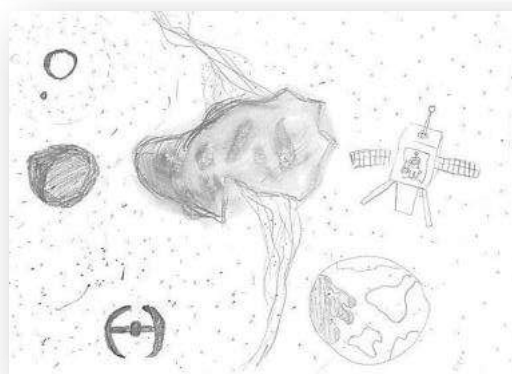

**Victor Crețu –
Civilizații extraterestre**

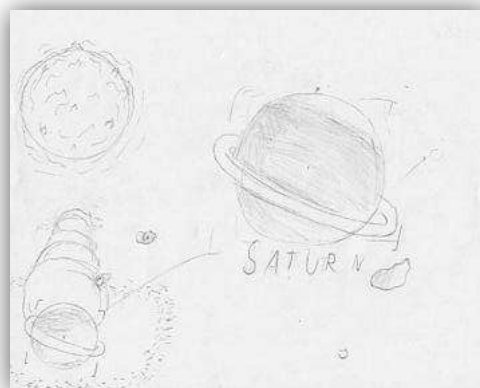
Proiect de cercetare-documentare
„Sistemul solar”

Creații plastice

**Spațiul cosmic - Vlad Țeposu și David
Albescu**

O școală în care profesorul nu învață și el e o absurditate. Cred că am găsit un motto pentru Școala mea. E vorba aceasta a lui Léon Bloy: *Nu se știe cine dă și cine primește.*

Emil Cioran - Jurnal Filozofic

Folosind cunoștințele dobândite la opționalul integrat „Aplicații practice ale matematicii în tehnologie”, mânuind cu pricepere rigla, compasul, creioanele colorate și îmbinând cu creativitate figurile geometrice, elevii din clasa a V-a au reușit să atragă privirea și să emoționeze prin compozițiile grafice realizate.

La început m-am gândit să trasez un cerc care să dea senzația de iluzie optică, apoi am vrut să îl colorez ca pe un curcubeu, apoi m-am răzgândit și am vrut să îl desenez ca pe un cristal.

În cele din urmă am hotărât să le combin pe toate trei. Îmi place cum a ieșit.

Iulia Moanță

Am desenat un cerc mare, nu prea centrat. Am vrut să îl șterg, dar nu aveam gumă de șters. În minte mi-a venit apoi forma unei buburuze care se potrivea la fix pe foaia mea. După ce am desenat buburuza, mi-au venit în minte imaginile unor desene animate cu numele LOOK și am desenat logo-ul acestora.

Mi-a plăcut această temă deoarece îmi plac unghiurile.

Eduard Buta

Am pornit de la un cerc pe care l-am împărțit în opt părți egale. După aceea, m-am gândit că ar fi interesant să fac un pătrat în interiorul unui hexagon, dar, deoarece a rămas mult spațiu în interiorul cercului, am mai desenat unul în interiorul lui, apoi încă unul pentru a crea senzația de infinit. Pentru culori, am pornit de la culorile curcubeului pe care le-am trasat două câte două.

Anastasia Fleacă

Desenul meu reprezintă fericirea. Culorile pe care le-am folosit (mov, albastru, roz și crem) m-au dus cu gândul la unicorni. Diamantul l-am desenat gândindu-mă la strălucirea soarelui. Tot ceea ce este desenat pe foaia mea este egal cu bucuria.

Mara Cloțan

COMPOZIȚIA GRAFICĂ

Prof. Marioara Veronica

Eu m-am inspirat de la coperta unei cărți, pe care am desenat-o diferit. Mi-am folosit cunoștințele legate de împărțirea unui cerc în părți egale și m-am ajutat de compas, carioci și creioane colorate pentru crearea mandalei.

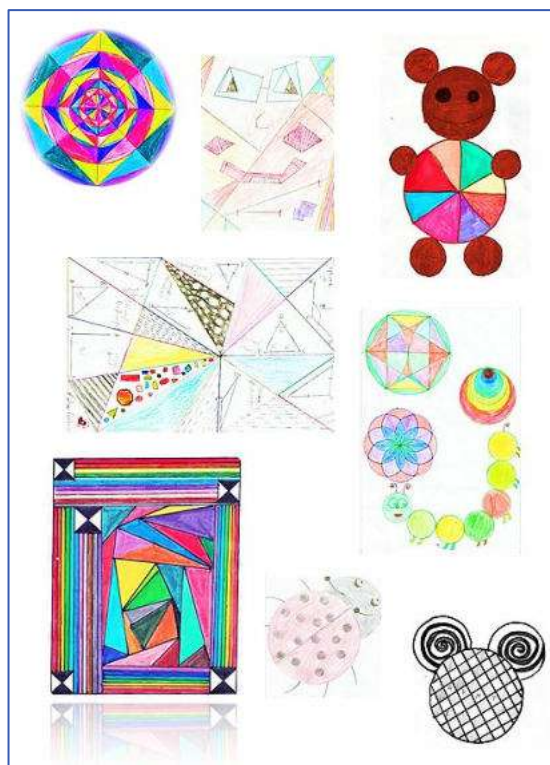
Maya Duică

Construcția mea grafică aduce aminte de un pepene deoarece îmi este dor de vară. Iar liniile trasate semnifică faptul că am înțeles lecția din clasă.

Andreea Munteanu

Construcția mea grafică reprezintă un diamant, iar semnele din exterior semnifică strălucirea și valoarea diamantului. Mi-am imaginat că diamantul este un copil. Fiecare dintre noi poate fi diamantul acela și el îți arată strălucirea pentru că toți suntem speciali în felul nostru și avem multe de dăruit.

Lisa Cloțan

Compoziții grafice realizate de:

Radu Andra, clasa a V-a A, Anastasia Fleacă, Daria Neagoie, Adelina Șuşu, Roberta Alecu, Victor Sîrbu și Eduard Buta, clasa a V-a B

„Mens sana in corpore sano”Juvénal, *Satire*

Elementele esențiale de care avem nevoie pentru a crește sănătoși:

Alimentația sănătoasă

Obiceiurile alimentare ne influențează în mod direct sănătatea. Hrana este combustibilul care ne furnizează energia care ne ține în mișcare.

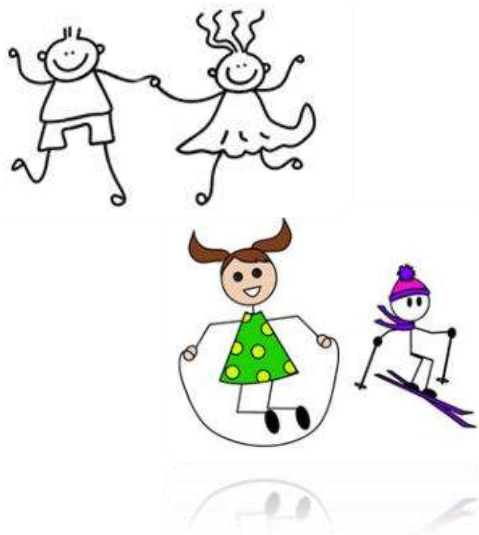
Alimentele au nevoie să fie mărunțite și transformate, pentru ca organismul să poată folosi substanțele nutritive pe care acestea le conțin. Acest proces de transformare se numește digestie și se realizează cu ajutorul aparatului digestiv.

Substanțele nutritive din hrană ne fac să fim ceea ce suntem. Inima bate datorită lor; mușchii, rinichii, ficatul și creierul depind direct de ele. Hrana oferă caldura corpului, repară celulele distruse și ne ajută să gândim.

Dacă ținem cont de ceea ce consumăm, hrana poate deveni un prieten al sistemului imunitar și al sănătății. Fructele și legumele consumate zilnic ne asigură necesarul de vitamine și minerale.

Alimente care stimulează capacitatea de a gândi, de a lucra sau de a ne concentra:

- Fructe de pădure;
- Banane;
- Ouă;
- Pește (somonul);
- Ciocolată amăruie;
- Cacaoa fierbinte;
- Iaurt;
- Usturoi;
- Dar și alimente precum: nuci, avocado, vinete, legume cu frunze verzi, morcovi cruzi, cereale integrale.

Sfatul medicului Asistent medical: **Mihaela Mangu****Sportul**

Sportul, mișcarea în general, ne ajută să ne dezvoltăm. Indiferent că jucăm fotbal, mergem pe role, facem o plimbare în parc sau participăm la un concurs de ciclism, toate acestea sunt activități care ne vor ajuta să ne dezvoltăm armonios. Practicat în echipă sau în cadru organizat, sportul ne ajută să fim sociabili, să lucrăm ușor împreună cu ceilalți copii și să înțelegem ce înseamnă fair-playul. În plus, sportul ne oferă și o ocazie excelentă de a ne distra.

De ce este important să ne mișcăm?

Un aparat construit de om, cu cât funcționează mai mult timp, se uzează, se strică. Pentru organismul uman, dimpotrivă, mișcarea este esențială, iar uzura nu se datorează în primul rând utilizării, cât lipsei de utilizare.

Avantajele exercițiului fizic:

- Crește forța musculară;
- Crește rezistența la efort;
- Întărește oasele și tendoanele;
- Stimulează creșterea și dezvoltarea scheletului și musculaturii;
- Stimulează gândirea și voința;
- Favorizează optimismul, buna dispoziție și gândirea pozitivă.

Oxigenul

Corpul omenesc funcționează cu oxigen. Și avem un singur mod de a obține acest oxigen: respirând!!!

Aparatul respirator este alcătuit din două categorii de organe: căile respiratorii și plămâni. Aerul intră în organism prin cavitatea nazală. Aici, aerul este dirijat, încălzit și umezit. De asemenea, are loc filtrarea și curățarea lui de impurități.

La nivelul plămânilor, oxigenul este extras din aerul pe care noi îl respirăm și apoi este transportat la celule cu ajutorul globulelor roșii ale sângelui. Dacă sunt bine aprovizionate cu oxigen, celulele sunt sănătoase și contribuie la bunăstarea organismului.

Este foarte important să respirăm corect! Contează mult poziția corpului: spatele cât mai drept, umerii trași în spate. Repirația nazală este singura corectă. Repirația bucală este cauza multor boli. Mai este o singură problemă: aerul pe care-l respirăm trebuie să fie curat! Avem nevoie de aer curat, pentru a fi în cea mai bună formă.

Pași esențiali pentru oxigenarea organismului:

- Respiră profund;
- Aerisește-ți camera și vei învăța mult mai repede și mai ușor;
- Alternează episoadele de învățat cu cele de relaxare. Poți să faci, pur și simplu, câțiva pași prin cameră;
- Ieși cât mai mult în natură. Oxigenul va circula mai repede prin organism.
- Aerisește-ți dormitorul în fiecare seară sau dormi cu fereastra deschisă. Te vei trezi odihnit și plin de energie;
- Plantează o floare și pune-o la fereastră. Va absorbi dioxidul de carbon din cameră, iar tu vei fi mai sănătos.

Odihna

Odihna este o parte la fel de importantă a ritmului vieții ca și activitatea. Odihna nu înseamnă numai somn, ci și recreere. Practic, un elev care are mult de învățat și depune un efort intelectual deosebit va avea un randament mai bun dacă, din când în când, își va rezerva timp pentru activități care presupun efort fizic. Timpul rezervat odihnei nu este timp pierdut, ci câștigat. Organismul se reface.

Toate organele noastre au nevoie de odihnă. Chiar și inima, care în aparență bate fără încetare, se odihnește. După fiecare contracție, urmează o perioadă de odihnă. Fără această odihnă ritmică, inima nu ar putea munci o viață întregă într-un ritm atât de susținut.

De câte ore de somn avem nevoie?

În funcție de vârstă, organismul își cere dreptul la ore de somn în mod diferit. Nou-născuții dorm între 18-20 ore. Pe măsură ce cresc, copiii ajung de la 15-16 ore la 10-12 ore de somn pe zi. Pentru un adult 7-8 ore de somn sunt, în general, suficiente, iar vârstnicii se simt bine cu 5-7 ore de somn.

La ce oră mergem la culcare?

Două ore de somn înainte de ora 24 sunt mai valoroase decât 4 ore după aceea.

Pentru mai multe informații accesați:

<https://danielalambapedagogie.wordpress.com>

<http://www.sfatulmedicului.ro/Nutritia-copilor>

<http://www.descopera.ro/dnews/10915411-lista-alimentelor-care-imbunatatesc-functionarea-creierului-si-previn-imbatrănirea-acestuia>

Ajuns la cea de-a unsprezecea ediție, Speak out – concurs inițiat de EDAR (Educational Drama Association in Romania), reprezentat de prof. Șerban Victoria și inclus în Calendarul concursurilor naționale școlare MENCS – este deschis elevilor de gimnaziu și liceu și, ca și anul trecut, a atras interesul elevilor colegiului nostru. Concursul, menit să dezvolte și să promoveze limba engleză și creativitatea elevilor, se desfășoară pe două secțiuni: monologuri dramatice și scriere creativă și are ca punct de pornire teme atractive pentru elevi. Secțiunea de monologuri pornește la clasele V-VIII de la citatul „Children need love, especially when they do not deserve it.” – Harold Hulbert, iar la clasele IX-XII de la citatul „You Only Have 24 Hours”. La secțiunea de scriere creativă elevii scriu o povestire de 100-150 de cuvinte pornind de la o temă dată: clasele V-VIII – You have a friend on another planet. Write about your secret adventures; clasele IX-XII – Narrate an event when you decided to break routine.

În data de 2 martie 2018, Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” a desfășurat faza pe școală a concursului.

Secțiunea povestire

Have you heard about Falcon Heavy? Probably. But you haven't realised its real aim. It all started when we discovered life on MARS! An alien!

Unfortunately, he was the only alien alive on Mars, so we had to save him really fast. We immediately launched the Falcon and got on the red planet and grabbed him... We had been having fun and learning tones of new things about each other for some time when, suddenly, the ship hit something. A big, big rock. The spaceship was fine, but our trajectory to Earth, eh, not really, our connection California, the same. So, I just had to activate my movie-watcher skills and do the same as the astronauts on Apollo 13. We used the gravity and landed on water.

Eventually, something bad happened. I was swimming towards my amigo, but he was swimming in the other direction and... he disappeared. So, if you SEE AN ALIEN, CALL 36699...

**Blezu Iosif, clasa aVIII-a B
Premiul I**

CONCURSUL DE CREATIVITATE

– SPEAK OUT –

Monologuri și povestiri scurte în limba engleză

Coordonatori:

**prof. Victoria Șerban
prof. Marinela Onițiu**

Secțiunea monolog

My name is Vlad. I am a normal kid, with a normal life. I have the perfect family, that love me for who I am, or at least this is what people think.

When I was a little child, I loved playing with Lego. But I never followed the instructions. Once, I received an army Rover, but instead I built the Statue of Liberty. It was horrible, but I built it! I was so proud of it! And I thought that my mother would be like that too, but I was wrong. She told me that I was doing the wrong thing and I should build the Rover instead. Anyone would have thought that I was a little genius, but my mum told me to follow the pattern. So I started thinking it was stupid too.

At 10 years old, I started middle school. I started organizing my stuff, color-coding my notebooks, embossing algebra formulas and writing my appointments on my window with different colours! I was putting a lot of effort into this and I really thought that I was important! But again, my parents criticized me. They told me that I was destroying notebooks, wasting coloured paper and destroying the windows! I started to think that I was good for nothing.

I felt like all I did wasn't good enough for them. I kinda gave up. But that didn't mean I wasn't an ambitious student or that I didn't care about others. I just didn't find any motivation to do anything new. My mum started seeing me as a rebel. She didn't like it when I was trying, she didn't like it when I wasn't. I didn't know how to make her happy, I didn't know how to make her love me.

But mom, I'm not that bad, can't you see it? Open your eyes and look at me! Open your heart and love me!

My name is Vlad. I am a normal kid, though my life is not that normal. My family is not perfect and I am not afraid to show it anymore. I need love, even if I don't deserve it, mom!

**Vlad Popențiu, clasa aVIII-a B
Premiul I**

“Children need love, especially when they do not deserve it.”

Children don't always understand why parents tell them 'It's not good', 'You're behaving badly' and stuff like that. It's important to speak to your child and explain to him what he did wrong and what he should have done instead. Sometimes parents don't do this and they just punish their children without telling them anything.

That's an undesirable behavior that parents should never apply.

When children do something bad they don't always realize it, so it's important to tell them 'It's okay' and comfort them with that. Tell them 'You'll do better next time' because they'll feel appreciated and they will dare to continue to try new things and they will strengthen their self-confidence.

But why should we believe it is good to give love, especially when children do not deserve it? Well, because it's much better to get love ❤️ than to get a punishment or to be yelled at. Children feel protected and loved when they get positive feedback from their parents, and feel sad and grumpy when they get a negative one.

In their childhood children have to be as happy as they can. They should play with their toys/family/friends, skip the rope, ride a bike, bake a cake with their grandmothers 🍰 and stuff like that.

Their parents have to support them and love them. They should make sacrifices so the kids can have the life they deserve.

I was thinking 🤔 about the last part of the quote: “especially when they do not deserve it.” Why is that? Why do children 🙄 have a negative comeback when their parents have it too?

A particular case is when a child doesn't get enough affection, attention and love, he tends to start bullying other children so he can get that attention he wants. It's important to talk to your child and explain to him that this behavior is wrong and inappropriate. But tell him this with kindness and love otherwise he thinks it's a reproach and he will probably have a negative attitude towards the subject.

Children don't always understand why parents tell them 'It's not good', 'You're behaving badly' and stuff like that. It's important to speak to your child and explain to him what he did wrong and what he should have done instead. Sometimes parents don't do this and they just punish their children without telling them anything.

That's an undesirable behavior that parents should never apply.

When children do something bad they don't always realize it, so it's important to tell them 'It's okay' and comfort them with that. Tell them 'You'll do better next time' because they'll feel appreciated and they will dare to continue to try new things and they will strengthen their self-confidence.

But why should we believe it is good to give love, especially when children do not deserve it? Well, because it's much better to get love ❤️ than to get a punishment or to be yelled at. Children feel protected and loved when they get

Another case is when your child shows bad behavior towards his classmates and teachers 🙄 and he just doesn't want to do his own homework 📖. You have to explain to him that homework and studying are good for him and they will help him a lot in his life. Say this as a piece of advice not as a reproach because the child will have a much more positive attitude and hopefully change his old one.

LOVE ❤️! The most important word from this quote is LOVE. And this is my poem about it:

*Believe me!
Love is a child, like a girl or a boy,
Love brings happiness and very much joy,
Love grows in us and we know to preserve it,
Especially when adults think we don't deserve it.*

**Maya Duică, clasa aV-a B
Premiul I**

Au contribuit la realizarea acestui număr al revistei:

Creații plastice și literare

- David Albescu, clasa a V-a A
- Miruna Dospinescu, clasa a V-a A
- Ana Timofte, clasa a V-a A
- Andra Radu, clasa a V-a A
- Denisa Barboș, clasa a V-a A
- Izabela Lungu, clasa a V-a A
- Oana Oltean, clasa a V-a A
- Anca Ighiștorfean, clasa a V-a A
- David Budrala, clasa a V-a A
- Victor Crețu Tutelea, clasa a V-a A
- Larisa Gal, clasa a V-a B
- Veronica Opreș, clasa a V-a B
- Iulia Moanță, clasa a V-a B
- Mara Elena Cloțan, clasa a V-a B
- Lisa Cloțan, clasa a V-a B
- Tudor Bogdan, clasa a V-a B
- Alessia Maria Cotîrlea, clasa a V-a B
- Dragoș Aldea, clasa a V-a B
- Anda Bodea, clasa a V-a B
- Valentin Săulescu, clasa a V-a B
- Adelina Șuşu, clasa a V-a B
- Victor Sîrbu, clasa a V-a B
- Eduard Buta, clasa a V-a B
- Roberta Alecu, clasa a V-a B
- Daria Neagoie, clasa a V-a B
- Cristian Vaida, clasa a VI-a A
- Terian Dan Tudor, clasa a VI-a A
- Tudor Popa, clasa a VI-a A
- Gabriela Sasu, clasa a VI-a A
- Apolzan Teodora, clasa a VI-a A
- Paul Petcu, clasa a VI-a A
- Daniela Potra, clasa a VI-a B
- Patricia Cobasnean, clasa a VI-a B
- Andreea Ardelean, clasa a VII-a B
- Darius Ciontea, clasa a VII-a B
- Andrada Ciobanu, clasa a VII-a B
- Andreea Nedelea, clasa a VII-a B
- Andreea Fîrtat, clasa a VII-a B
- Andreea Ardelean, clasa a VII-a B
- Maria Chițoiu, clasa a VII-a B
- Ramona Banciu, clasa a VII-a B
- Cristina Tarcea, clasa a VII-a B
- Bianca Marin, clasa a VIII-a A
- Diana Rotaru, clasa a VIII-a A

Articole

- Anda Maria Denisov, clasa a V-a A
- Andra Dachin, clasa a V-a A
- Anamaria Demian, clasa a V-a A
- Izabela Lungu, clasa a V-a A
- Andreea Zafiu, clasa a V-a A
- Victor Crețu Tutelea, clasa a V-a A
- Andra Radu, clasa a V-a A
- Ana Timofte, clasa a V-a A
- Oana Oltean, clasa a V-a A
- Tudor Dospinescu, clasa a V-a A
- Miruna Dospinescu, clasa a V-a A
- Anca Ighiștorfean, clasa a V-a A
- Diana Iacob, clasa a V-a A
- Vlad Țeposu, clasa a V-a A
- Daniel Bischin, clasa a V-a A
- David Budrala, clasa a V-a A
- Vlad Ihora, clasa a V-a A
- Ioana Mărginean, clasa a V-a A
- Anda Maria Denisov, clasa a V-a A
- Alexandra Marian, clasa a V-a B
- Andreea Munteanu, clasa a V-a B
- Anastasia Fleacă, clasa a V-a B
- Alessia Maria Cotîrlea, clasa a V-a B
- Maya Duică, clasa a V-a B
- Eduard Buta, clasa a V-a B
- Dan Terian, clasa a VI-a A
- Gabriela Sasu, clasa a VI-a A
- Apolzan Teodora, clasa a VI-a A
- Carla Drăghiciu, clasa a VI-a B
- Andreea Munteanu, clasa a VI-a B
- Maia Harghel, clasa a VII-a B
- Alexandra Șerban, clasa a VII-a B
- Aron Darius, clasa a VII-a A
- Ștefania Mozacu, clasa a VII-a A
- Alexandru Morândău, clasa a VIII-a B
- Vlad Popențiu, clasa a VIII-a B
- Blezu Iosif, clasa a VIII-a B

Proiecte

Elevii claselor a V-a A, V-a B, a VII-a A, a VIII-a A și a VIII-a B

Felicitări elevilor

noștri excepționali!

